A photograph of a waterfall cascading down a mossy rock face into a pool of water. The water is white and frothy as it falls, creating a misty spray at the base. The surrounding rocks are covered in green moss and lichen. The water in the pool is dark green and rippling. In the foreground, there are large rocks covered in moss and some green grass.

Празници на Седмия месец за деца

Написано от Марлиз Шнайгер
Илюстрирано от Паулина Портал

Празници на Седмия месец *за деца*

maranathamedia.bg

Първо издание: септември 2019 г

Второ издание: ноември 2021 г

Трето издание: ноември 2022 г

Достойнства за снимка на корицата:
Pixabay.com; потребител: Free-Photos

Съдържание

Уважаеми родители и учители:	3
Библейският календар	5
Празникът на тръбите	6
Денят на умилостивението	9
<i>Ежедневната служба на светилището</i>	9
<i>Денят на умилостивението</i>	11
<i>Голямото разочарование</i>	13
<i>Среднощният вик</i>	15
Празникът Шатри	18
<i>Поклонението в пустинята</i>	18
<i>Ковчегът заседнал на планината Арарат</i>	20
<i>Цар Соломон освещава храма</i>	22
<i>Завръщането на изгнаниците</i>	24
<i>Възстановяване на храма</i>	27
<i>Бог с нас</i>	29
<i>Пийте от Исус</i>	31
<i>Заобиколен от шпиони</i>	34
<i>Светлината на света</i>	36
<i>Божията щедрост</i>	39
Шаблони и работни листове	42

Уважаеми родители и учители:

Любезно ви представяме някои истории и дейности, свързани с Господните празниците на седмия месец, с надеждата, че могат да помогнат на нашите деца да разберат тези празници и тяхното значение. Има също препратка към адвентната история и как Денят на умилоствението и библейските учения за Светилището са оформили нашето разбиране за Писанието. Ще откриете, че както за Деня на умилоствението, така и за Празника на шатрите има повече истории, отколкото бихте могли да използвате наведнъж. Темите в тази книга не са непременно в определена последователност; в зависимост от това колко дни трябва да преподавате, можете да изберете уроците, които предпочитате. Например, можете да преподавате тема от Деня на умилоствението по време на Празника на шатрите. Целта е децата да разберат основните теми на тези празници до настъпването на последния ден на Шатрите. Бяхме колебливи относно подхода към тази книга, тъй като има повече истории от това, което всъщност може да бъде обхванато за 9-10 дни (освен ако не провеждате сутрешни и вечерни сесии през повечето дни). В крайна сметка решихме да ги включим всички, за да позволим вариации от година на година и да дадем на родителите/учителите по-широка гама от възможности. Ако не сте сигурни кои истории да изберете за първи път, когато използвате тази книжка, предлагаме следната последователност:

- Празник на тръбите:
 - (Вечерта): Празникът на тръбите
 - (Сутрин): Ежедневната служба на светилището
(Ако можете да осигурите само една сесия, препоръчваме Празника на тръбите).
- Денят на умилоствението:
 - (Вечерта): Денят на умилоствението
 - (Сутрин): Голямото разочарование
(Ако можете да предоставите само една сесия, препоръчваме комбинация от службата в светилището и Деня на умилоствението)
- Празник Шатри:
 - Ден 1: Поклонението в пустинята
 - Ден 2: Цар Соломон освещава храма
 - Ден 3: Завръщането на изгнаниците
 - Ден 4: Възстановяване на храма
 - Ден 5: Пийте от Исус
 - Ден 6: Заобиколен от шпиони
 - Ден 7: Светлината на света
 - Ден 8: Божията щедрост

Всеки урок включва следните части:

- **Библейски календар:** за децата ще бъде интересно да разберат на кой ден и кой месец се празнува всеки празник. Те не трябва да разбират всеки един детайл, нито как да го разработят; достатъчно е основно познаване на библейските дати.
- **История:** Това е основната част от урока. Използвайте илюстрации и всякакви материали, които ще помогнат на децата да „съживят“ историите.
- **Стих за запаметяване:** Всеки урок идва със стих за запомняне, който помага да се обобщи основното послание на историята. Някои от тези текстове са музикални, а аудиозаписите са достъпни в YouTube канала „Agape Piece“, на следния линк: <https://www.youtube.com/channel/UCCrJe1zxXhO9giCybHhHSXQ>. След като сте представили стиха за запомняне, обяснили сте значението му и сте накарали децата да го повторят и да слушат песента, по-късно можете да пуснете записа на стиха за запомняне за деня и предишните дни, докато децата работят върху дейността за деня.
- **Дейност:** Това са практически дейности, обикновено изделия, които ще помогнат на децата да запомнят историята и нейното послание. Те са създадени нарочно, без да се изисква четене и писане, така че деца в широк възрастов диапазон да могат да ги правят.
- **Пеене:** Преди и в края на вашата програма можете да включите детски песни от съботното училище, както и песни от писанията. Песните, които възхваляват Бог и ни напомнят за Неговата доброта, са много подходящи за празниците на седмия месец.

Библейският календар

Празник на тръбите: Днес е първият ден от седмия месец в библейския календар и празнуваме Празника на тръбите. Това е първият от есенните празници. Пролетните празници бяха три: Пасха, Безквасни хлябове и Първи плодове. Есенните празници също са три: Тръби, Умилостивение и Шатри и са последните празници за годината. Те се празнуват в седмия месец. [Урокът за Празника на тръбите ще обясни този ден по-подробно].

Ден на умилостивението: Днес, десет дни след Празника на тръбите, на десетия ден от седмия месец, е Денят на умилостивението. Това е най-важният ден в годината и е събота. Хората се събирали, за да се поклонят на Бога и на олтара били принасяни жертви. Денят на умилостивението е много сериозен ден, в който хората постят и молят Бог да прости греховете им. На този ден се извършвала специална церемония, която трябвало да очисти светилището от всички грехове на хората през цялата година. В този ден хората не извършвали никаква работа, както в събота. Когато приключи церемонията в Деня на умилостивението, хората имали радостта да знаят, че греховете им са били отнети от тях завинаги и че всичко е наред между тях и Бог.

Празник Шатри: Пет дни след Деня на умилостивението, на 15^{ия} ден от седмия месец, започва последният и най-щастлив празник в годината: Празникът на шатрите. По време на Шатрите, най-добрата част от годината, хората чествали благословенията, които Бог им е дал през годината.

Това било време да бъдат радостни и благодарни. Скоро щели да са приключили с жътвата и да бъдат готови да си починат и да се веселят. Те също си припомняли как Бог бил водил израилтяните отдавна през пустинята, като винаги им давал храна, вода и защита.

За да отпразнуват това, хората изграждали колиби, или шатри от пръчки и палмови листа, и спяли в тях през дните на празника. Те строели колиби отстрани на улиците, до храма или дори на покривите на къщите. Носели и цветя от нивите и горите и украсявали града с тях.

Всички, включително чужденци, били добре дошли и всички получавали най-добрите грижи по време на този празник. Дори на бедните хора било осигурено всичко необходимо, за да празнуват този празник. През цялата година израилтяните спестявали допълнителен десетък, за да имат достатъчно, за да споделят свободно с всеки, който се нуждае от помощ.

По време на Шатрите хората се хранили с най-вкусната храна и свирели и пеели най-радостната музика. Те също имали специални церемонии в храма. Празникът на шатрите продължавал седем дни и към него бил добавен допълнителен осми ден; общо се празнува осем дни.

Празникът на тръбите

Празникът на тръбите

Необходими материали: илюстрации на: шофар и сребърна тръба, новолуние, скинията, десетте заповеди, изречени на Синай, второто идване на Исус, трите ангела; истински тръба или нещо подобно; За изработка на тръба: пластмасова бутилка или пластмасова фуния за всяко дете, парче маркуч за всяко дете, горещо лепило, боя или стикери или декорации за тръба.

Левит 23:23-25

Числа 10:1-10

Стих за запомняне: "Затръбете в Сион, И дайте тревога в светия Ми хълм; Нека се разтреперят всичките жители на страната; Защото иде денят Господен, защото е близо," (Иоил 2:1)

В първия ден на седмия месец тръбите затръбяха от скинията. Те прозвучаваха, за да уведомят хората, че това е денят на Тръбите, специален празник, който бил събота.

Какви тръби са използвали израилтяните за Празника на тръбите? Използвали са два вида: сребърни тръби, направени от ковано сребро, и овнешки рог, наричан още шофар. [Ако е възможно, покажете на децата видеоклипове или записи на тези инструменти]. И двата вида тръби се използват не само по време на Празника на тръбите, но и по време на всички празници на седмия месец.

Празникът на тръбите бил специален ден за събиране и поклонение на Бога, но също така бил даден на хората по много специална причина: тръбите напомняли на хората за нещо много важно. Докато слушали тръбните звуци и се приготвяли да се поклонят, на хората било напомняно: „Много скоро, след десет дни, ще празнуваме най-важния ден в годината, Деня на умилостивението. Трябва да се погрижим да изповядаме всеки грях преди това, защото в Деня на умилостивението Светилището ще бъде пречистено от всички грехове извършени през годината. Искаме и всичките ни грехове да бъдат премахнати с това очистване. Уверете се, че всичките ви грехове са изповядани и че всичко е правилно между вас, Бог и другите. Не позволявайте на нищо да отнеме от благословенията на следващите празници.”

През следващите десет дни след Празника на тръбите, докато хората се подготвяли за Деня на умилостивението, свещениците били много заети. Много хора идвали в светилището със своите жертви и приноси и молили Бог да им покаже дали има други грешки, за които трябва да поискат прошка. Докато дойде Денят на умилостивението, всички били в мир с Бог и помежду си.

Тъй като празникът на тръбите се пада на първия ден от месеца, той е по време на новолуние. Знаете ли как изглежда новолунието в небето? В книгите по наука и астрономия се казва, че новолунието е, когато изобщо не можете да видите луната на

небето. Но евреите казвали, че новолунието е, когато можете да видите първата малка част от луната [покажете снимка на новолунието].

Четем много за тръбите в Библията. Обикновено тръбите звучали, за да предадат на хората послание. Когато чуели тръба те знаели, че предстои нещо важно. Например, тръбите са били използвани за призоваване на хората да се срещнат при вратата на скинията. Когато Бог изрекъл десетте заповеди от планината Синай, хората чули звук като силни тръби. Когато Исус дойде за нас при Второто Си пришествие, Неговият глас като тръба ще даде живот на онези, които са умрели, вярвайки в Него. В пророчествата (в Откровение) ангелите държат и свирят на тръби точно преди да дадат важно послание.

И така, всяка година на Празника на тръбите хората чували звука на тръбите и им било напомняно да оправят нещата с Бог и помежду си преди Деня на умилостивението. За тях било успокояващо, че след десет дни греховете им ще бъдат напълно изчистени от Светилището и че имали Бог, който копнеел да им прости и да им помогне да живеят живот без грях. Чрез този празник Бог се опитвал да им каже: „Съдът¹ идва и вие трябва да се подготвите. Искам да ви помогна, да ви спася и да ви дам радост.”

Точно сега имаме нужда от тази вест. Ние чакаме Исус да дойде и трябва да се подготвим да Го посрещнем. И докато чакаме Исус, имаме да споделим важна вест със света. Тази вест се нарича Тройната ангелска вест от Откровение 14-та глава. Хората, които вярват в нея, ще бъдат готови и развълнувани да срещнат Исус, когато Той дойде. В тази вест има три ангела и всеки от тях има важно послание за нас. Библията не казва, че те държат тръби, но казва, че са говорили със силен глас, точно както силно звучат тръбите.

Първият **ангел** казва: „Бойте се от Бога и Му отдайте слава, защото дойде часът на Неговия съд. И се поклонете на Онзи, който е направил небето и земята, и морето, и водните извори. [Да се страхуваме от Бог означава да Го познаваме толкова добре, че да Му се възхищаваме, обичаме и уважаваме; не става дума за страх от Него].

Вторият **ангел** казва: „Падна Вавилон. [Трябва да излезем от фалшивите учения и вярвания, с които Сатана ни е измамил].

Третият **ангел** казва: „Не приемайте белега на звяра и неговия образ. [Трябва да дойдем при Отец и Неговия Син, да ги опознаем и да се подчиняваме само на тях].

Празникът на тръбите може да ни помогне да си спомним, че Исус идва скоро и трябва да се подготвим да Го посрещнем, точно както хората на Израел се подготвяли за Деня

¹Тук споменаваме съда, но не го обясняваме. В зависимост от това колко могат да разберат децата ви за съда, може да е необходимо да изясните какво е той. Съдът е свързан с това, че трябва да се изправим пред изборите, които сме направили в живота, и да се изправим пред нашите грехове. Не става дума за това, че Бог ни осъжда. Ако сме позволили на Исус да влезе в живота ни и да ни помогне чрез Неговия Дух, ние ще бъдем пречистени и „покрити“ или защитени от Неговата праведност и ще се чувстваме сигурни. Ако обаче отхвърлим Христовия Дух, ще трябва да се изправим пред осъзнаването на това как собствените ни грехове нанаяват нашия Отец и Неговия Син и как ни отделят от Бог, нашия източник на живот. По време на съда ние съдим себе си.

на умилоствението. Нека благодарим на Бог, че ни е дал такава красива вест и надеждата да срещнем Исус много скоро.

Дейност:

Покажете на децата снимки на тръби от библейски времена. Някои били изработвани от овнешки рога, а други от сребро. Ако е възможно, покажете им съвременен тромпет и ги оставете да опитат да свирят на него. След това им кажете, че ще направят своя собствена тръба днес, за да им напомня, че Бог има важни вести за Своя народ.

Направете тръбат. Има много начини да си направите такава. Едно предложение е да направите тръби от пластмасови бутилки и парче маркуч:

1. Отрежете долната част на пластмасовата бутилка (или вместо бутилка използвайте фуния)
2. Поставете парче маркуч през отвора на бутилката и го залепете, така че да остане там. Маркучът може да бъде дълъг или къс. Ако е по-дълъг, можете да го навие като рог.
3. Накарайте децата да украсят своите тръби със стикери и ги научете да духат силно, за да се произведе звук.

Като алтернатива, ако предпочитате да пропуснете тази дейност, можете да отпечатате снимка на тръба и да накарате децата да залепят сребърна хартия или брукат върху нея.

Денят на умилоствението

Ежедневната служба на светилището

Необходими материали: илюстрации на светилището и неговите отделения и предмети. Плюшена овца или илюстрация на овце; стр. 42 и 43 за всяко дете да направи свое собствено светилище.

Патриарси и пророци 30 глава

Великата борба 23 глава

Левит 4:27-35; 23: 26 – 32

Стих за запомняне: И нека ми направят светилище, за да обитавам сред тях. Изход 25:8

Израилтяните прекарвали над 40 години в шатри в пустинните равнини. Те се нуждаели от цялото това време, за да се научат как да се доверяват на Бог, за да може Той да ги отведе в Ханаанската земя, която им бил обещал.

След няколко дни ще празнуваме Празника Шатри, за да си спомним, че Бог се е погрижил особено за хората в пустинята, докато са живели в шатри. Но хората не само живеели в шатри през това време – Бог дал специални инструкции на Мойсей, така че да има и специална шатра, или скиния, за самия Бог, за да бъде много по-близо до хората. Този Шатър бил по-малка версия на Светилището, което е в Рая.

Скинията и всичко в нея е трябвало да учи хората за Божия Син и какво Бог иска да направи за тях. Там се извършвали ежедневни служби, както и годишна служба, Денят на умилоствението.

Днес ще видим какви са били ежедневните служби в скинията:

Шатърът имал три части [използвайте илюстрации, докато обяснявате това]. Навсякъде около скинията имало ограда от бели ленени завеси. Бялото ни напомня за праведността на Христос. Ако грешник влезе през тази бяла ограда, той може да намери прошка и правда. Как? Било необходимо да донесе едногодишно агне, напълно здраво, в светилището. Човекът влезал през вратата – само една врата. Кой е врата? Исус. Исус е единственият, който може да ни доведе при Бог. След това този човек донасял агнето до жертвения олтар. Поставял ръцете си върху главата на агнето и тихо изповядвал греха си пред Бог; не го казвал на глас пред свещеника. Тогава било необходимо той сам да заколи агнето. Свещеникът бил там, но той не колил агнето. Агнето трябвало да накара човека да мисли за Божия Син. Всеки път, когато съгрешим, ние нараняваме Исус. Нашите грехове са Го накарали да умре на кръста, въпреки че Той, подобно на агнето, никога не е направил нищо лошо. Свещеникът също представлявал Исус, защото свещеникът бил там, за да помогне на хората да намерят прошка.

Свещеникът събирал малко кръв от агнето в купа. След това отивал до умивалника и измивал ръцете и краката си. Умивалникът ни напомня за Исус, който ни измива от греха и който ни дава Своя Дух. След това свещеникът влизал в свято място и поръсвал с кръвта на агнето пред завесата. Зад тази завеса бил ковчегът, в който били десетте заповеди, Божият закон, който не бил спазен. Чрез тази церемония грехът се прехвърлял в светилището и човекът вече бил опростен.

В свято място имаше светилник със седем светила. Този светилник бил запалван от самия Бог. Свещениците просто трябвало да продължат да добавят непрекъснато масло към тях, за да ги поддържат горящи. Маслото ни напомня за Духа на Исус. Светлината представлява Исус, който казва, че Той е светлината, която ни носи радост и ни помага да видим истината.

Пред светилника била масата с хлябовете на предложението. Всяка събота сутрин свещеникът поставял 12 пресни хляба на тази маса, на две купчини по шест. Кой е хлябът? Самият Исус. Той ни дава всичко, от което се нуждаем, и трябва да учим за Него чрез Библията. Исус веднъж казал, че точно както се нуждаем от хляб, за да живеем, така също се нуждаем от Божието Слово, за да живеем. Затова хлябът представлява и Библията.

Пред красивата завеса имало олтар с тамян [донесете тамян, ако можете, за да го помиришат децата]. Изработена е от акациево дърво и покрита със злато. Всяка сутрин и вечер свещеникът кади с тамян на този олтар. Докато димът от тамяна се издигаше, на хората се напомняло, че техните молитви се издигат до Бог в небето, който бил готов да ги чуе, а самият тамян напомнял на хората за праведността на Исус. Нашите молитви могат да достигнат до Бог само чрез Исус, който е нашата праведност и нашият Първосвещеник.

Всяка сутрин и вечер свещениците кадели на олтара с тамян и предлагали агне за всички хора (както и агнетата, които хората донасяли за собствените си грехове). Всеки ден, два пъти и когато отивали да изповядат греховете си пред Бог в Светилището, на хората им се напомняло, че Бог ги обича и им е дал Своя Син, за да ги спаси от греха. Докато научаваме за Светилището, можем допълнително да разберем колко повече се нуждаем от Исус и всичко, което Той е направил и все още прави, за да ни спаси от греховете ни. Нека Му благодарим още сега!

Дейност:

Направете светилище, като използвате копия на страници 42 и 43 за всяко дете. Накарайте ги да оцветят картинките, след това да ги изрежат от страница 43 и да ги залепят на мястото им на страница 43. Кажете на децата, че следващия път ще говорите за Пресвято място, тъй като там влизал Първосвещеникът само в Деня на умилостивението.

Денят на умилоствението

Необходими материали: илюстрации на светилището, особено на ковчега и какво има вътре в него. Илюстрации на първосвещеника и двата козела. Копие от стр. 44 и 45 за всяко дете; тиксо.

Великата борба 24 глава

Левит 16; 23: 26 – 32

Стих за запомняне: Колкото е далече изток от запад, толкова е отдалечил от нас нашите престъпления. (Псалм 103:12)

Денят на умилоствението бил 10-ият ден от седмия месец. Преди този ден бащите се уверявали, че са принесли жертви за себе си и семействата си и че са изповядали греховете си пред Бог. Хората искали да поправят грешките, които са допуснали един спрямо друг. Те искали да се уверят, че никакъв грях няма да ги отдели от Бог или от останалите хора, особено в Деня на умилоствението. На този ден хората постели; не яли никаква храна.

През цялата година хората се утешавали от ежедневните служби в светилището с жертвоприношенията и изгарянето на тамян. Много пъти през годината, когато разберат, че са съгрешили, сами влизали в двора с агне и го принасяха на олтара. Те знаели, че кръвта на тези агнета ще бъде поръсена пред завесата в скинията, завесата, която разделя Святото място от Пресвятото място. Този красив воал представлявал прекрасния живот на Исус, който щял да понесе всичките ни грехове.

Хората знаели, че има още една церемония, която трябва да бъде извършена, преди всички тези изповядани грехове да бъдат отнети от тях завинаги: и тя била извършвана в Деня на умилоствението.

Пресветото място представлявало трона на Бог в небето. Вътре в Пресвятото място бил Ковчегът на завета. Имало два херувима върху капака на ковчега и между тези херувими била ярката свята светлина на Шекината, славата на Божието присъствие. Тъй като завесата не достигаше до тавана, част от тази светлина можела да се види от Святото място.

Ковчегът представлявал дървена кутия, покрита със злато. В кутията имало каменни плочи с десетте заповеди, които Бог написал със собствения Си пръст. С течение на времето израилтяните също добавили жезъла на Аарон, който бил процъфтял, и стомна с манна. Всички тези напомняли за Божиата грижа към тях. Десетте заповеди са Божият закон и те обясняват какъв е Божият характер. Нарушаването им е грях, а грехът е това, което ни отделя от Бог. Нарушаването на Божия закон носи нещастие и смърт, защото ни отделя от Бог, който ни дава всички блага.

Капакът на ковчега се наричал умилостивилище, защото представлявал Божия престол, а Бог винаги е милостив. Двата херувима върху умилостивилището представляват ангелите в небето.

Никой никога не е влизал в Пресвятото място, освен един човек: Първосвещеникът. И той правел това само в Деня на умилостивението, веднъж годишно и по време на много специална церемония.

В деня на умилостивението първосвещеникът се измивал добре и обличал специалната си бяла ленена дреха, която трябвало да се носи само на този ден. След това той принасял жертва за себе си, след което поръсвал кръвта от тази жертва върху умилостивилището вътре в Пресвятото място. Сега той бил очистен от греха, за да може да действа като посредник за хората.

Тогава два козела били довеждани до вратата на скинията. Единият от тези козли щял да представлява Исус, а другия Сатана. Козелът, избран да представлява Исус, бил жертвеният козел и бил убиван от Първосвещеника, точно както Исус щял да бъде убит за всички наши грехове. След това първосвещеникът отново влизал в Най-святото място и поръсвал с кръвта на този козел умилостивилището. Греховете на хората били прехвърляни от тях, към козела, после към Пресвятото място, а сега и към Първосвещеника. Когато излизал от Пресветото място, той отнасял греховете на хората далеч от светилището.

Сега Първосвещеникът щял да дойде при втория козел, козелът за отпущане, който представлявал Сатана. Поставял ръце върху главата на този козел и прехвърлял всичките грехове на хората от себе си върху този козел. След това козелът бил отведен от силен и отговорен човек, който го оставял в пустинята, далеч от лагера, за да не може да намери пътя си обратно. По този начин греховете били премахвани завинаги от хората. Тръбата щяла да засвири и хората могли да се радват, знаейки, че греховете им са премахнати от тях и те били свободни.

Бог винаги е милостив и готов да прощава и иска да премахне нашите грехове от нас завинаги. Всичко, което трябва да направим, е да дойдем при Него за прошка и да съжаляваме много за грешните неща, които сме направили, и да искаме да не нараняваме Исус отново. Нека благодарим на Бог за Неговата любов, милост и прошка.

Дейност:

Дайте на всяко дете копие от страници 44 и 45. Оцветете кутията с ковчега, умилостивилището, манната, жезъла на Аарон и десетте заповеди. Изрежете кутията и столчето и използвайте тиксо по протежение на страните и дъното на кутията, за да я залепите върху правоъгълника на страница 44, за да направите плик. Поставете манната, десетте заповеди и жезъла на Аарон в плика или джоба.

Напомнете на децата какво означава всеки предмет в ковчега. Напомнете им какво означава всеки козел.

Голямото разочарование

Необходими материали: илюстрации на тази история (препоръчваме набора от филцове на Елън Уайт и пионерите от Little Folks Visuals). Копия на страница 46 за всяко дете, картон за всяко дете.

Великата борба глави 20-22

Стих за запаметяване: И той ми каза, до две хиляди и триста дни; тогава светилището ще се очисти. (Даниил 8:14)

В началото на 1800 г. хората в различни части на света започнали да изучават книгата Данаил в Библията. Въпреки че тези хора не се били срещали помежду си, те всички повярвали, след като изучавали Данаил 8 глава, че Исус ще дойде много скоро, около 1840 г. Най-голямата група вярващи и тези, които проповядвали най-много, са в Съединените американски щати, водени от човек на име Уилям Милър.

Г-н Милър и други с него изучавали пророчествата в Данаил много внимателно и прочели Данаил 8:14, където се казва, „до 2300 дни; тогава светилището ще се очисти“. Краят на 2300 дни щял да бъде през 1844 г. и те разбрали, че това ще се случи в Деня на умилостивението през 1844 г. Тази година Денят на умилостивението щял да се падне на 22 октомври.

Г-н Милър и другите, които проповядвали тази вест, вярвали, че „светилището“, което трябва да бъде пречистено, ще бъде земята. „Със сигурност земята ще бъде пречистена, когато Исус дойде, така че това трябва да говори за второто идване на Исус!“ решили те. Отново и отново те проверявали датите, докато не се уверили, че правилната дата е 22 октомври 1844 г. И решили, че на тази дата Исус ще дойде.

Хората, които вярвали и проповядвали тази вест, били наречени адвентисти, защото вярвали в появата или второто идване на Исус. Те развълнувано споделили тази вест с всички, които можели. Споделяли вестта, въпреки че много хора се отнасяли зле с тях или им се подигравали за това. Имало животновъди, фермери и бизнесмени, лекари и адвокати, които напускали работата си и дори продавали всичко, за да използват времето и парите си за разпространение на вестта. Хората, които вярвали във второто пришествие на Исус, изучавали внимателно Библията, а също така изповядвали греховете си пред Бог и направили всичко възможно, за да уредят отношенията си с всички около тях.

Когато настъпил 22 октомври, адвентистите чакали радостно, но мирно и търпеливо. Те се събудили рано. Някои от хората дори били будни цяла нощ, молейки се и четейки своите Библии. Те продължавали да питат Бог дали има още грехове, за които трябва да се покаят и изповядат. Някои се срещали в църквите, за да чакат идването на Исус, докато други чакали у дома. Всички носели най-добрите си чисти дрехи. Сред хората, които чакали Исус този ден, била шестнадесетгодишната Елън Хармън. По-късно тя се омъжила за Джеймс Уайт, така че я познаваме като Елън Уайт.

22 октомври 1844 г. най-накрая приключил. Адвентистите били горчиво разочаровани. Много от тях плакали както никога преди. Този ден завинаги щял да бъде запомнен от адвентистите като Голямото разочарование. Те били изоставили всичко, за да се подготвят за второто пришествие и да научат другите за него, а сега очакваното от тях не се случило.

Тъй като невярващите около тях започнали още повече да им се подиграват, адвентистите трябвало да направят избор. Дали ще продължат да вярват в идването на Исус или щели да се откажат от вярванията си? Много от адвентистите, които вярвали само от страх, бързо се отказали от своите вярвания и не искали да имат повече нищо общо с адвентизма. Но имало една група, която устояла и която все още се държала здраво за Исус и която се молела Той да им помогне да разберат къде е било грешно тяхното разбиране. Тази група адвентисти изучавали Библията толкова внимателно, и знаели, че датата 22 октомври 1844 г. е правилна. Те можели да видят как адвентната вест им помогнала да се доближат до Исус и да изоставят греховете си, и затова били сигурни, че Бог е с тях. Решили да изучават, да се молят и да чакат, докато Бог им покаже къде е грешката им.

И Бог отговорил на молитвите им. В деня след Голямото разочарование един адвентист, наречен г-н Едсън, се разхождал в полето със свой приятел. Те били на път да посетят някои вярващи, за да ги насърчат. Изведнъж г-н Едсън чул глас и силно усетил Божието присъствие и коленичил да се моли. Приятелят му бил объркан. Той не чул гласа, така че се чудел защо г-н Едсън е коленичил в полето! Г-н Едсън казал на приятеля си: „Бог отговаря на нашата молитва. Докато коленичих, чух глас, който ми казваше: „Светилището, което трябва да се очисти, е на небето.“ И видях видение на Исус в светилището на небето и ангелите носеха книгите със записаното в тях, за да ги прегледа Исус.

Господин Едсън и неговият приятел радостни отишли да споделят с останалите вярващи това, което Бог му показал. Тяхната грешка била в убеждението им, че „светилището“, споменато в Данаил 8 глава, е земята, докато всъщност Данаил 8 глава говори за светилището в небето. 22 октомври бил Денят на Умилостивението не само за тази година, но и за цялата история на земята. В този конкретен ден Исус се преместил от свящото място в небесното светилище до най-святото място. Той преглежда всички книги на записите, започвайки с тези, които са починали първи, и накрая ще прегледа записите на онези, които са все още живи, за да види кой ще бъде готов и щастлив да живее с Него завинаги, когато Той се върне за нас .

Адвентистите били много щастливи да разберат това. Преди това те не знаели, че има светилище на небето и пророчество за него. Сега те разбрали, че живеем във времето на Умилостивението и е време да се подготвим за идването на Исус. И това в крайна сметка ги подтикнало да научат за благословенията на съботата.

Това е времето на Умилостивението, време да се научим да вярваме на Исус, да Го опознаем и да Го следваме, за да може Той да ни помогне да живеем без грях. Когато Исус дойде, за да ни вземе на небето, ние ще отпразнуваме най-радостния празник от

всички: Празникът на шатрите, по пътя към небето с Него. Нека помолим Бог да ни помогне да се подготвим за срещата с Исус, защото Той идва много скоро за нас!

Дейност: Накарайте всяко дете да изреже сцените от историята на страница 46 и да ги залепи в правилния им ред върху лист хартия. Нека децата оцветят картинките.

Среднощният вик

Необходими материали: илюстрации към историята за десетте девици; картинки на: младоженеца, петте мъдри момичета, петте глупави момичета, светилника, маслото, второто пришествие. Копие от страници 47 и 48 за всяко дете.

Великата борба 22 глава

Матей 25-та глава

Стих за запомняне: И в полунощ се нададе вик: Ето, младоженецът иде; излезте да го посрещнете. (Матей 25:6)

След Голямото разочарование адвентистите продължили да изучават Библията. И започнали да откриват пасажии в Библията, които им давали утеха. „Вижте Езекил 12-та глава!“ те си казали развълнувано, „казва се, че Божиите хора ще си помислят, че има забавяне, но в крайна сметка Бог ще направи това, което е обещал!“ Езекил 12-та глава пророкува точно какво им се е случило: те мислели, че Исус забавя идването Си, но Той всъщност ще дойде. Докато изучавали, адвентистите се научили да се доверяват на Бог, въпреки че били ужасно разочаровани, че Исус не бил дошъл.

Историята за десетте девици също утешава адвентистите. „Тази история ни казва какво се случва с нас точно преди Неговото идване“, казвали си те.

Един ден учениците казали на Исус: „Моля те, кажи ни какви са знаменията за Твоето идване и за края на света.“ Исус им казал какви са знаменията. Познават някои от тези знаци, нали? След като споменал знаменията, Исус добавил: „Тогава небесното царство ще бъде като десет девици.“ Десетте девици били десет млади жени, които все още не са омъжени. Тяхната история ще ни помогне да разберем проблемите, които Божиите хора ще имат в края на времето.

Исус продължил да разказва историята: Тези десет девици били поканени на сватба и помолени да чакат младоженеца. Те държали маслени светилници, в случай че младоженецът дойде след залез слънце.

Момичетата започнали да мислят, че младоженецът се бави. Всъщност те чакали толкова дълго, че заспали, докато чакали. През цялото време светилниците им все още светели и изгаряли маслото. Много часове по-късно, в полунощ, девиците били събудени от вик – среднощният вик – „Ето, младоженецът идва; излезте да го посрещнете!“

Момичетата се събудили внезапно и грабнали изгасващите си светилници. Пет от момичетата били донесли допълнително масло със себе си, така че бързо напълнили светилниците си и били готови да посрещнат младоженеца. Но другите пет девици не били донесли допълнително масло със себе си и техните светилници вече били изчерпани; нямали светлина.

Момичетата, които нямали масло, били отчаяни. Те помолили другите пет момичета: „Моля, дайте ни от маслото си, за да посрещнем младоженеца!“ Но момичетата с маслото отговорили: „Имаме достатъчно само за собствените си светилници. Нямаме излишно. Защо не отидете да си купите бързо масло?“ Момичетата побегнали, за да търсят масло, но разбира се, не успели да намерят масло достатъчно скоро и загубили шанса да се присъединят към сватбеното пиршество.

Какво представлява Среднощният вик в тази история? Това е вестта за скорошното идване на Исус. Адвентистите прочели тази история и си казали: „Ние казахме на хората, че Исус идва. Издадохме Среднощен вик.“

И кой е Младоженецът в тази история? Това е Исус. И кой чакал Младоженеца? Десетте девиси, които държали светилници. Какво представлява светилникът? Това е Библията. И какво е маслото в светилниците? Това е Светият Дух. За да получат светлина от светилниците, момичетата се нуждаели от масло. По същия начин ние се нуждаем от Светия Дух, за да получим светлина от Библията, да я разберем. Без работата на Светия Дух в сърцата ни няма да сме готови за Второто пришествие на Исус, точно както момичетата без масло не били готови за идването на Младоженеца.

Всичките десет момичета познавали Младоженеца, но само пет от тях имали допълнително масло. Тези девиси с допълнително масло представляват онези, които вярват в Исус, но също така имат лична връзка с Него. Тези хора позволяват на Светия Дух да работи в сърцата им.

Но имало и пет момичета, на които липсвало допълнително масло. Тези момичета са като онези хора, които знаят за Исус, но нямат лична връзка с Него. Те не са позволили на Светия Дух да промени сърцата им, така че не са готови да се срещнат с Исус, когато Той дойде, точно както онези пет девиси, които не били готови да посрещнат младоженеца.

И десетте девиси заспали, докато чакаха младоженеца. Това се случило с адвентистите, когато Исус не дошъл на 22 октомври 1844 г. Разочарованието, което изпитали, е показано в историята, като момичетата, които спят. И все пак, въпреки че заспали или били разочаровани, пет от момичетата продължили да имат вяра в Бог и Неговото Слово; имали допълнително масло за светилниците си. Разочарованието не им попретило да бъдат готови да се срещнат с Исус. Другите момичета обаче нямали масло; те нямали лична връзка с Исус и достатъчно вяра, и затова не били готови да посрещнат Исус. По време на разочарованието, когато всички били „заспали“ или обезсърчени, само онези, които имали лична, близка връзка с Исус, успели да преминат през този труден момент. Никой не можел да предаде маслото си или връзката си с Исус на някой друг. Това е нещо, което всеки човек трябва да направи лично с Исус.

Тази история утешила адвентистите и те били още по-нетърпеливи да прекарат време с Исус и да „напълнят светилниците си с масло“. Те знаели, че Исус ще дойде, защото в историята Младоженецът най-накрая дошъл.

Ние знаем, че Исус идва много скоро. С Негова помощ трябва да напълним нашите светилници с масло. Как да направим това? Можем да го направим само като дойдем при Исус. Трябва да се учим от Него и да слушаме Неговия Свят Дух винаги, когато Той се опитва да ни каже, че сме направили нещо грешно и че трябва да се променим. Четейки Библията, ще научим повече за Него и ще се доближим до Него. И колкото повече научаваме, толкова повече ще Го обичаме и ще искаме да бъдем с Него. Ето как се подготвяме за идването на Исус. Нека помолим Бог да ни помогне да се доближим до Исус, да Го обичаме и да обичаме другите, както Той обича всички нас, за да можем да сме готови да Го посрещнем, когато се завърне.

Дейност:

Дайте на всяко дете копие от страници 47 и 48. Накарайте ги да оцветят картинките. След това поискайте от тях да изрежат буркана с масло и светилникът и да ги залепят отгоре, за да могат да бъдат „капачки“, които покриват Библията и Светия Дух. След това децата могат да отворят капачките и да им се напомни, че маслото представлява нашата връзка с Исус чрез Неговия Дух и че светилникът представлява Божието Слово, Библията.

Празникът Шатри

Поклонението в пустинята

Необходими материали: илюстрации на шатрите в пустинята, водата, изтичаща от скалата, манната, облачен/огнен стълб, бронзова змия. За изработката: закачалка за дрехи за всяко дете, кълбо връв или канап, картон и копие на страница 49 за всяко дете.

Второзаконие 8-ма гл.

Неемия 9:7 – 21

Псалм 78

Патриарси и пророци 52 глава

Стих за запомняне: Но моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според богатството Си в слава чрез Христос Исус. (Филипяни 4:19)

Израилтяните прекарвали четиридесет години в пустинята. Бог искал те да бъдат в пустинята само няколко месеца, тъй като искал да ги заведе в Обещаната земя Ханаан. Но тъй като израилтяните не се доверили на Бог, нито повярвали на думите Му, минали 40 години, преди да са готови да напуснат пустинята и да се преместят в Ханаан.

През тези четиридесет години Бог им давал всичко необходимо. Израилтяните живеели в шатри, които лесно се разглобявали, докато се местели от място на място в пустинята. През цялото това време техните шатри, дрехи, одеяла и обувки не се изнашили напълно. Случвало ли се е на вас или вашите родители да купувате нови дрехи или обувки, защото старите са се изнашили? Било истинско чудо, че дрехите и шатрите им издържали толкова дълго.

В пустинята никъде не можело да се намери храна. И все пак Бог се погрижил те винаги да имат храна. Всяка сутрин намирали манна на земята, специална храна от небето. Манната съдържала всичко необходимо за телата им, за да останат здрави. Било им казано да събират достатъчно за деня и да вярват, че всяка сутрин ще ги чака нова манна на земята. Всяка останала манна изгнивала и се разваляла преди следващата сутрин.

Има само един ден, в който тази манна не се появява: съботата. И така, всеки петък те трябва да съберат достатъчно мана, за да им стигне за два дни. В събота сутрин манната, събрана в петък, не се разваляла. Чрез тази храна Бог учи израилтяните да Му се доверяват за храната, от която се нуждаят всеки ден. Той също така ги учи колко свята и специална е съботата.

Пустините са много сухи места. Невъзможно е да се намери вода в пустинята, но Бог се погрижил израилтяните винаги да имат водата, от която се нуждаят. Веднъж Той

превърнал едно много горчиво езерце в източник на добра за пиене вода. Бог направил това, като помолил Моисей да отсече дърво и да го хвърли във водата.

След това Бог предизвикал изтичането на вода от скала навсякъде, където израилтяните лагерували. Първият път, когато Бог направил това, Той помолил Мойсей да удари скалата веднъж с жезъла си. Това трябвало да покаже на израилтяните, че Божият Син ще трябва да страда, за да ни даде от Своя сладък Дух.

Водата представлява Духа на Божия Син. Към края на четиридесетте години Моисей проявил нетърпение към народа, когато те отново поискали вода. Бог казал на Моисей, че този път той трябва само да говори на скалата, точно както ние трябва само да се молим на Исус, за да получим Духа Му. Но Мойсей в гнева си ударил скалата два пъти с жезъла си. Въпреки това водата протекла от скалата, но красивият урок, който Бог искал да предаде на хората, бил развален и на Моисей не било позволено да премине в Ханаан.

През деня пустините са много, много горещи, а през нощта температурата е изключително ниска. И все пак израилтяните били в безопасност от горещото слънце през деня, защото Бог поставил голям облак над тях, за да им прави сянка. И те били в безопасност от студената нощ, защото същият този облак се превръщал в огнен стълб през нощта, давайки им светлина и топлина. Това непрекъснато напомняло на хората, че Бог е с тях.

Пустинята е пълна с опасни животни като отровни змии и скорпиони, но тези животни не наранили израилтяните. Само веднъж, когато израилтяните се оплаквали много и имали толкова малко доверие в Бог, Той започнал да оттегля защитата Си от тях и тогава змиите ги хапели. Дори тогава Бог им помогнал, като помолил Моисей да направи бронзова змия и да я окачи на стълб. Всеки, който погледнел тази бронзова змия, бил защитен от ухапванията на змиите, защото гледането към тази змия показвало, че има вяра, в това че Бог може да им помогне.

Израелтяните не празнували празника на шатрите, докато не достигнали Ханаан. Празникът на шатрите бил прекрасно време да си спомнят Божията грижа и любов през тези години на живот в шатри в пустинята. Някои от храмовите церемонии в Йерусалим им напомняли за тези неща.

По време на Шатрите хората също празнували, това че работата през тази година е свършена. Цялата им реколта била прибрана и те можели да видят колко много Бог ги е благословил през тази година. Само пет дни преди това, по време на Деня на умилостивението, те наблюдавали как Първосвещеникът извършвал велика церемония за очистване на Светилището от греховете на хората извършени през тази година. Цяла седмица израилтяните имали много неща, за които да благодарят на Бог, и много причини да Го хвалят. Те с радост споделяли храната си с всеки, който се нуждаел от нея, така че дори най-бедните хора не оставали гладни по време на Шатрите. Ние можем да направим същото. Можем да погледнем назад и да си спомним всички грижи, любов и благословения, които Бог ни е дал тази година, и също да Го хвалим.

Дейност:

Нека всяко дете изработи „телефон за благословения“. Те трябва да оцветят снимките на страница 49, да ги залепят върху картон и да завържат всяка снимка на закачалка. Могат да я закачат в домовете си като напомняне за това колко много Бог е благословил израилтяните тогава и колко ни благославя днес.

Ковчегът заседнал на планината Арарат

Необходими материали: Илюстрации към историята за потопа. Илюстрация на второто идване на Исус. Копия на страници 50 и 51 за всяко дете (за предпочитане е страница 51 да бъде отпечатана върху синя картонена хартия). Картичка (по избор, за ковчега).

Битие 6-9:17

Патриарси и пророци 7-8 глави

Стих за запомняне: Ще кажа за Господа, Той е мое прибежище и моя крепост: Бог мой; на него ще се доверя. (Псалм 91:2)

Когато Бог създал света, той бил съвършен. Адам и Ева били заобиколени от красота, любов и доброта. Нито едно от животните не било наранявано нито от тях, нито от някое друго животно, а времето винаги било приятно. Имало съвършена хармония, мир и щастие.

За съжаление, Адам и Ева съгрешили, като се доверили на думите на змията, вместо да се доверят на Божиите думи. След тяхното падение децата им и децата на техните деца станали по-зли и по-грешни, докато светът не се напълнил с грях.

Колкото повече хората съгрешавали, толкова повече искали Бог да стои далеч от тях. Но ако Бог се оттеглел от тях, Той вече не би могъл да ги защити и това щяло да бъде ужасно! Бог искал да даде на хората шанс да бъдат в безопасност. Той говорил с Ной. Ной обичал Бог и се подчинявал на Неговите закони. „Ной, заради целия грях на света ще има потоп. Водата ще тече от небето и ще покрие земята. Искам да построиш голям ковчег, така че ти, твоето семейство, животните и всички хора, които искат да могат да бъдете спасени. Искам да разкажеш на хората за това“, инструктирал Бог Ной. Той казал на Ной как точно да направи ковчега.

Отнело 120 години на Ной, за да построи този ковчег с помощта на много хора. През това време се родили, пораснали и се оженили тримата му синове. През цялото това време той казвал на хората какво прави и защо. За съжаление те не приели сериозно посланието му. Всички му се присмивали. Не повярвали на разказа му, защото преди потопа никога не било валяло. Смятали, че е глупаво да правят огромна лодка в долина, далеч от всякакви реки.

Тогава дошъл денят, когато ковчегът бил завършен. Животните започнали да пристигат, някои по две, други по седем. Всички се движели към ковчега в редица, в идеален ред. Невидими ангели ги водели към ковчега. Дори след като видели редицата животни, хората продължили да не вярват на Ной. Само Ной, жена му, тримата му сина и трите им жени повярвали в Бог и влезли в ковчега. Божията ръка затворила вратата. Осем дни по-късно започнали ужасните дъждове и целият свят бил напълно покрит с вода. Това било доказателство за реакцията на природата спрямо цялото зло, жестокост и грях, които хората донесли на земята.

В продължение на четиридесет дни бурята била ужасна и силна. Ковчегът се люлеел насам-натам и свети ангели го защитавали, иначе водите и ветровете щели да го унищожат напълно. В продължение на пет месеца ковчегът бил подхвърлян от вълните. Въпреки че било трудно за тези в ковчега, те знаели, че Бог ги е довел там и че Той ще ги защити.

Дъждовете най-накрая спрели и водите постепенно спаднали. На седемнадесетия ден от седмия месец ковчегът спря върху тихи води между планините Арарат. Бог бил запазил тези планини и ковчегът се носел леко на това място, давайки почивка на хората и животните в ковчега.

Интересно е, че Библията споменава датата, на която ковчегът се спрял във водите. Седемнадесетият ден от седмия месец е времето на Шатрите. Векове по-късно израилтяните щели да празнуват как Бог ги е защитил в пустинята и е живял сред тях, докато те са живели в шатри. Бог винаги е бил със Своя народ, закриляйки го и осигурявайки го много преди и дори след времето на пустинята. Той избрал това специално време, за да даде почивка и защита на Ной и семейството му. Точно както израилтяните не са имали собствени домове и е трябвало да живеят в импровизирани шатри през всичките тези години, Ной и семейството му също не са имали свои домове. Те трябвало да живеят в кораб, който дори не можели да управляват. И Божието присъствие ги утешавало и защитавало.

Ной и семейството му прекарвали още няколко месеца в ковчега, докато водите най-накрая пресъхнали и те заедно с животните успели да излязат на сушата. През цялото това време Бог им осигурявал храна, вода, защита и здраве, точно както направил с израилтяните в пустинята. Когато излезли от ковчега, Бог не просто продължил да се грижи за тях; Той също им дал обещание, дъга, така че всеки път, когато видят дъга, да си спомнят колко много Бог ги обича и се грижи за тях.

Историята на Ной ни дава увереност, че точно както Ной трябвало да подготви ковчег и да предупреди хората за предстоящия потоп, сега трябва да молим Исус да подготви нашите характери за небето и да уведомим хората, че Исус идва скоро. За тези от нас, които обичат Бог, няма винаги да е лесно да Го следваме, но Той винаги ще бъде с нас. Точно както дал на Ной всичко, от което се нуждаел по време на потопа, Бог ще снабди и всички наши нужди. Освен това, точно както Бог дал нов дом на Ной, Той ще даде и на нас нови домове. Просто трябва да Му се доверим и да Го молим да ни помогне да бъдем готови, когато Исус дойде.

Дейност:

1. Нека всяко дете оцвети картинките с ковчег и планинските върхове (напомнете им, че планините все още са били под вода, за да могат да ги оцветят частично в синьо). Оцветете водата на страница 51, ако е необходимо.
2. Залепете ковчег и планини върху картон, след което изрежете (тази стъпка не е задължителна)
3. Използвайте тиксо, за да залепите дъната на планините върху водата.
4. Поставете ковчег зад планините (не го залепвайте; дръжте го свободен). Напомнете на децата, че докато ковчегът намери това място между планините, той непрекъснато се люлеел, но сега най-накрая бил в покой на това тихо място.

Цар Соломон осветява храма

Необходими материали: илюстрации към тази история. Копие от страница 52 за всяко дете.

Пророци и царе 2 глава

2 Летописи 5 – 7

3 Царе 8-9

Стих за запомняне: Ще пребъдвам в Твоята скиния завинаги; Ще се доверя на скривалището на твоите крила. (Псалм 61:4)

Цар Соломон строи храма в продължение на седем години. Той купил най-добрите и най-скъпите материали, а работниците били толкова опитни, че изрязали дървото и камъните далеч от мястото на храма. Той искал хората да бъдат тихи и благоговеещи на мястото за храма, още докато работниците го строят. При храма не се чували брадви и чукове. Сега най-накрая той бил завършен и това бил най-красивият храм, който хората някога са виждали или строили. За да могат да ходят там на поклонение, било време да се посвети на Бога.

Соломон избрал да освети храма през седмия месец на същата година, когато хората идвали от цялата страна в Ерусалим, за да отпразнуват Празника на шатрите. Това било времето, когато хората били приключили цялата си работа на полето за годината и били готови за почивка, празнуване и поклонение.

Израилтяните, както и лидери от много други страни, идвали в храма за неговото осветяване. Проведена била много специална церемония, пълна с блясък.

Първо, те донесли ковчег на завета, както и другите предмети от шатъра на скинията, която била тяхното място за поклонение дотогава. За тази церемония Соломон принесъл много животински жертви и звучала най-добрата музика. Голям оркестър от музиканти пеел и свирел на цимбали, арфи, псалтири и тръби. С музиката те

възхвалявали Бог и Му благодарили за Неговата доброта. Докато пеели, храмът се изпълнил с облак, защото Божията слава изпълнила мястото. Соломон разбрал, че Божието присъствие изпълва храма.

В средата на двора били построили голяма платформа. Там Соломон стоял и се молел, докато хората коленичили и слушали. В своята молитва Соломон напомнил на хората, че Бог иска да ги благослови, но че за да получат тези благословения, те трябва да се подчиняват на Неговия закон. Ако не се подчинявали на Божия закон, тогава щели да се отдалечат от Неговото благословение. Той също така им напомнил, че Бог винаги е бил готов да прости на онези, които наистина съжаляват за греховете си. Когато Соломон приключил молитвата си, огън слязъл от небето и погълнал приносите, които били поставени на олтара, и Божията слава изпълнила храма.

На хората било напомнено, че храмът е свято място, изпълнено с Божие присъствие, и там трябва да се благоговее. Където и да се срещнем с Бог, ние трябва да бъдем благоговейни. Соломон също им напомнил, че Бог не е само в храма, но Той желае да се срещне с хората в храма, който те са направили, за да Му се покланят. Храмът не бил единственото място, където някой може да намери Бог; Бог иска да се срещне с всеки, който Го призовава и Го моли за водителство. Също така, винаги когато хората се събират заедно, за да се покланят на Бог и когато желаят да се обичат и да научат каква е Божията воля, Той се среща с тях чрез Своя Дух и ги благославя.

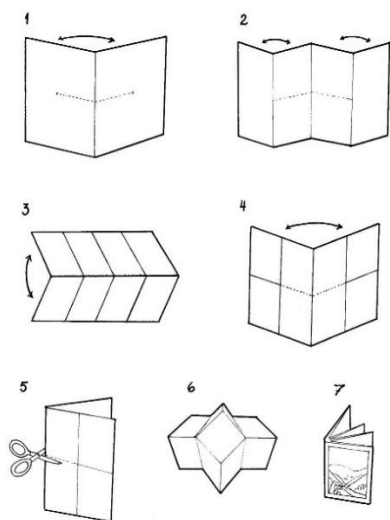
Соломон направил всичко възможно, за да насърчи хората да отдадат сърцата си на Бог. През нощта той имал видение. В това видение Бог му казал: „Чух молитвата ти и избрах този храм за Себе Си, за да могат хората да идват и да се покланят в него. Ако те започнат да имат проблеми, но се смирят и Ме помолят за помощ, Аз ще им простя и ще ги изцеля. Този храм е свят.“ Бог също казал на Соломон: „Ако Ме следваш, както направи баща ти Давид, и Ми се подчиняваш, тогава над Израел винаги ще има цар от семейството ти.“

След това прекрасно послание от Бог, Соломон преживял най-добрата част от живота си. Докато се подчинявал на Бога, царе от много страни идвали при него за съвет и да научат за Бога и за това как той може да управлява такова прекрасно царство.

Празникът Шатри през онази година бил радостен. Хората били благодарни, че Бог благоволи да присъства в новопостроения храм. Най-вече Бог иска Неговият Дух да бъде в сърцето на всеки от нас, да ни научи на Неговата воля и да ни благослови. Бог иска да „опъне шатра“ в сърцата ни и това е най-мирното и радостно преживяване от всички.

Дейност:

Нека всяко дете да оцвети картинките на страница 52, след което нарежете хартията, за да направите брошура. Използвайте следните инструкции:

Завръщането на изгнаниците

Необходими материали: илюстрации към тази история. Свитък. За всяко дете: картонена хартия, копия на страници 53 и 54 и карфица.

Пророци и царе, глава 45

Ездра 1-ва глава, 3:1-7

Стих за запомняне: Търсете Господа и Неговата сила: търсете лицето Му винаги. (Псалм 105:4)

Повечето царе след цар Соломон не обичали Бога и дори не Му се подчинявали. Поради това хората започнали да забравят Божия закон и започнали да се покланят на идоли. Бог изпращал пророк след пророк, за да предупреди хората за опасността, на която се излагат, но повечето от тези предупреждения били пренебрегнати. Накрая Бог трябвало да позволи на хората да имат това, което искат. Те искали своите идоли, а не Бог. Така Бог бил принуден да премахне Своя Дух и защита от хората и един ден вавилонската армия дошла и отвела всички хора далеч от домовете им. Вавилонците също унищожили Ерусалим и красивия храм, който цар Соломон бил построил. Сега израилтяните били разпръснати из целия Вавилон, далеч от дома си в Израел.

Все още имало някои хора, които обичали Бог и които разбирали, че всичко това се е случило, защото хората били пренебрегнали Бог и Неговия закон. Дори през това време Бог изпращал на хората послания на утеха и надежда. Той дал видения на Даниил за бъдещето. Също изпращал вести до Йеремия, Неемия и Ездра. Тези, които последвали Бог, били утешени да знаят, че времето им далеч от Израел няма да

продължи вечно; Бог обещал, че ще се върнат след 70 години и ще възстановят Йерусалим и храма.

След няколко години се появило ново царство, наречено Мидо -Персия. Мидо - персийският цар воювал срещу Вавилон и победил; и този цар стана новият цар на земята. Цар Кир бил владетел на това царство. Когато стана цар, той искал пророк Данаил да бъде един от неговите съветници. Чрез Данаил цар Кир открил, че собственото му име, името „Кир“, е в Писанията. Небесният Бог бил писал за него повече от сто години преди раждането му! Кир бил очарован, докато четял в Исая 44 и 45 глави [Предложение: вдигнете свитък и прочетете от него]:

„Кир е моят пастир и ще направи всичко, което искам. Той ще каже за Ерусалим: „Нека бъде построен“ и за храма: „Нека се положат основите му.“... Това казва Господ на Своя помазаник, на Кир, чиято десница държа... Ще вървя пред теб и ще изравнявам планините... Ще ти дам скрити съкровища... за да знаеш, че Аз съм Господ, Бог Израилев, Който те призовавам по име... Наричам те по име и ти давам почетна титла, въпреки че не ме признаваш. Аз съм Господ и няма друг Бог освен Мене. Ще те укрепя, въпреки че не си ме познал, така че ... хората да знаят, че няма друг освен мен ... Ще издигна Кир в моята правда. Ще направя всичките му пътища прави. Той ще възстанови моя град и ще освободи моите изгнаници.“

Кир се радвал да направи това, което Бог искал. Той бил сигурен, че сега е владетел на най-голямото царство на земята, защото Бог го бил поставил там. Написал документ, който позволявал на всички евреи да пътуват до Ерусалим и, ако желаят, да възстановят храма. Той също насърчил израилтяните, които останали в домовете си, да помогнат, като дадат сребро, злато, животни и други неща, които биха били необходими. Самият цар Кир също платил за голяма част от това и дори върнал скъпоценни чаши и прибори, които били откраднати от Божия храм от вавилонците.

Израилтяните се зарадвали на тази чудесна новина. Вече можели да се върнат по домовете си! Голяма група се подготвила за дългото пътуване обратно до Йерусалим. Техните приятели им дали колкото се може повече подаръци: сребро, злато, добитък и скъпоценни неща. Те също опаковали съдовете и приборите от храма, които Кир им върнал. Ръководителите на тази група били Зоровавел (потомък на цар Давид) и първосвещеникът Исус Навин. Било дълго пътуване обратно към Йерусалим, но хората били радостни и пристигнали благополучно.

Когато групата пристигнала в Йерусалим, те се събрали и наблюдавали как Зоровавел и свещениците построили олтар точно на мястото, където бил старият олтар. Това било първото нещо, което израилтяните направили при пристигането си: те се поклонили на Бог и започнали да спазват специалните времена за поклонение, в които Бог ги бил поканил. Те трябвало да възстановят цял град; домовете им били в руини, нямало пазари, храмът бил в развалини и всичко било разрушено. Повечето хора просто биха казали: „Чакай, нека първо да построим домовете си, за да имаме място, където да останем, и нека засадим нивите си, след което можем да построим храма.“ Вместо

това те избрали да построят олтар и да се поклонят на Бога, преди да направят нещо друго.

Било време за празника Шатри и те щастливо празнували този празник заедно. Докато празнували, те си мислели колко прекрасно ще бъде, когато градът и храмът бъдат възстановени и когато станат отново красиви. Те също благодарили на Бог, че използвал цар Кир, за да им върне свободата. „Загубихме свободата си, защото изоставихме Бог и отказахме благословенията Му“, мислели си те. Били щастливи, че отново се поклонят на Бог и че отново получават Неговата защита и благословения.

Точно както израилтяните имали нужда да прекарват време с Бог, преди да направят нещо друго и дори преди да поправят къщите си, ние също се нуждаем от Бог всеки ден, преди да започнем да вършим някоя от нашите дейности. Бог винаги желае да бъде с нас и да ни помогне, но Той ще го направи само ако Му позволим; Той няма да ни принуди да Му се покланяме. Израелтяните успяли в крайна сметка да възстановят храма и целия си град; Бог ги благословил. По същия начин Бог може особено да благослови нашия ден, когато Го поставим на първо място; ще забележим, че дори в най-натоварените дни, ако поставим Бог на първо място, ще можем да свършим всички важни неща. Нека благодарим на Бог, че ни обича толкова много, че иска да прекарва време с нас и да ни помага всеки ден!

Дейност:

1. Дайте на децата копия на страници 53 и 54. Залепете ги върху картонена хартия и ги изрежете.
2. Във всяко отделение на страница 54 помолете децата да напишат или нарисуват неща, които трябва да правят всеки ден (домакински задължения, училище, игра, хранене и т.н.). Могат да оцветят и картинката на страница 53.
3. Използвайте игла, за да свържете двата кръга заедно. Напомнете на децата, че винаги ще имаме много неща за вършене всеки ден, но никое от тези неща не е толкова важно, колкото прекарването на време с Бог; срещата с Бог трябва да бъде най-важната дейност за деня. Помолете ги да напомнят на родителите си да им помагат да се срещат с Бог и да Му се поклонят всеки ден.

Като допълнителна илюстрация можете да донесете буркан и камъни от няколко размера, заедно с пясък. Кажете им, че най-голямата скала представлява нашето време, когато се покланяме на Бог. По-малките камъни и пясъкът представляват другите неща, които трябва да направим. Какво се случва, ако поставим по-малките камъни и пясък вътре в буркана и след това се опитаме да поберем най-големия камък? Няма да се получи! От друга страна, ако първо поставим най-големия камък, по-малките камъни и пясъкът ще паснат. Същото се случва, когато отделяме време за поклонение на Бог; целият ден протича по-гладко и по-добре.

Възстановяване на храма

Необходими материали: Илюстрации към тази история. Свитък. Копие от страница 55 за всяко дете.

Пророци и царе 56 глава

Неемия 7:73-10

Стих за запомняне: Мислехме за Твоята милост, Боже, всред Твоя храм. (Псалм 48:9)

Израелтяните работили няколко години, за да възстановят храма и той най-накрая бил завършен. Имали много проблеми, докато се опитвали да построят отново храма, но Бог бил с тях и винаги им изпращал помощ и насърчение. Сега били готови да си починат и да се насладят на новия си храм.

Хората били благодарни и радостни, но някои били много тъжни. По-възрастните хора все още си спомняли великолепието на храма на Соломон, преди да бъде разрушен от вавилонците. Наскоро възстановеният храм бил красив, но не толкова величествен, колкото първият. Град Йерусалим също все още не бил напълно възстановен.

Било време за празника на тръбите. Хората построили голяма дървена платформа и пророк Ездра застанал там, за да говори на хората. Те се събрали, за да се поклонят на Бога заедно. Ездра започнал да чете Божия закон на хората. Бог бил инструктирал хората да четат закона по време на Празника на шатрите на всеки седем години. Тези хора не познавали закона, защото през всичките тези години далеч от Израел, никой никога не ги бил учил на това. Те дори не разбирали толкова добре еврейския език, защото много от тях се били оженили за хора от други страни, които говорели други езици. Ездра, свещениците и левитите знаели, че на хората ще бъде трудно да разберат Писанията, затова започнали да четат и да им обясняват закона, за да го разберат правилно.

Хората слушали с благоговение и разбрали, че са съгрешили и са направили много грешни неща и това ги натъжило много. Ездра любезно им казал: „Този празник трябва да бъде пълен с радост. Моля ви не плачете. Идете и се насладете на вкусна храна, споделете храната си с тези, които нямат и бъдете радостни. Това е свят ден за нашия Господ. Радостта в Господа е вашата сила.“

Хората, вече убедени колко са недостойни и грешни, се прибрали и благодарили на Бога, че ги е благословил толкова много. Те се наслаждавали на най-добрата храна и я споделяли с другите. Били щастливи, защото сега разбирали по-добре Божия закон.

След празника на тръбите хората продължили да се събират, за да чуют словото и обяснението на закона. Те правели това в продължение на десет дни и след това дошло време да празнуват Деня на умилостивението. „Ние сме толкова грешни“, казали хората, но също така добавили: „Колко сме благодарни, че Бог ни обича и ни прощава!“

След това било време за празника Шатри. Хората с удоволствие празнували този много радостен празник. Построили шатри от клони. Градът бил пълен с колиби по покривите, дворовете и дори в двора на храма.

Хората казвали: „Сега, когато четем закона, разбираме, че сме се отдалечили много от Бог и сме отблъснали Неговата защитна грижа. Ето защо в крайна сметка ни отведоха далеч от домовете ни. Да сключим завет с Бог и да следваме Неговите заповеди!“

Веднага след празника Шатри хората изповядвали греховете си и молели Бог да им прости. Техните водачи ги насърчили: „Бог чу молитвите ви. Вярвайте, че Той ви е простил. Покажете вярата си в Него, като си спомните Неговата доброта към вас и Го хвалете.“ Пророк Неемия бил един от водачите, които насърчили хората да се върнат при Бог и да Му се покланят.

След това хората изпяли заедно красива песен на възхвала. Тогава написаха документ, в който обещали да се подчиняват на Божия закон, и свещениците, левитите и князете го подписали. Бог не ги бил помолил да направят това, но те искали да го направят. Бог просто искал хората да слушат думите Му и да Му позволят да им помогне да ги благослови. Нямамо нужда да Му обещават нищо. Но Той приел техните обещания. Сега хората били нетърпеливи да се покланят на Бог и да се подчиняват на закона Му. Прибрали се у дома с радост и мир, защото Бог им бил простил, обичал ги и искал да бъде техен Бог.

Точно както Бог помогнал на хората да построят отново храма и да се научат как да Му се покланят отново, Той ще ни помогне да дойдем при Него и да изградим връзка с Него. Бог с радост ще дойде да помогне на всички, които разбират колко са грешни и съжаляват за греховете си. Можем да Му благодарим и да се радваме, че Той никога няма да ни изостави и винаги ще бъде готов да ни помогне.

Дейност:

Дайте на всяко дете копие от страница 55. Трябва да съединят точките, за да завършат възстановяването на храма, и да оцветят картината. Могат също да нарисуват шатри от страни на храма, като напомняне, че хората не само са възстановили физическия храм, но също са се научили отново как да се покланят на Бог и празнували Неговите празници.

Бог с нас

Необходими материали: Илюстрации към тази история. Копие от страница 56 за всяко дете. Най-малко 4 пръчки за изработка за всяко дете; изсушена трева или сено или малки клонки; квадратчета от плат.

Копнежът на вековете глави 1 - 6

Матей 1:18-2:21; Лука 1:26-2:39.

Стих за запомняне: И Словото стана плът и обитава между нас (и видяхме славата Му, славата като на Единородния от Отца), пълно с благодат и истина. (Йоан 1:14)

Когато Адам съгрешил, Бог му обещал, че ще изпрати Своя Син да се роди на тази земя и че Неговият Син ще победи греха и ще помогне и на нас да преодолеем греха. Още откакто било дадено това обещание Божиите хора чакали това специално бебе. Ева се чудела дали ще роди обещаното бебе. Ной и жена му се чудели дали някоя от снахите им ще роди това бебе. Авраам получил обещанието, че Месията ще се роди чрез Неговото семейство. И след това всяка еврейка се надявала, че нейното бебе ще бъде обещаното.

Минаби стотици години, а бебето все още не се появявало. Бог казал на пророк Данаил кога ще се роди бебето; Той също казал на пророк Михей, че Месията ще се роди във Витлеем.

Мария била млада жена, която все още не била омъжена, но била сгодена за мъж на име Йосиф. Един ден ангел Гавриил дошъл при нея и й казал: „Ти си много облагодетелствана и благословена; Господ е с теб.“ Мария била малко уплашена, но ангелът й казал: „Не се страхувай. Ще имаш момченце и името му ще бъде Исус. Той ще бъде велик и ще се нарече Син Божий.“

Мария повярвала на думите на ангела, но не разбирала как може да има бебе, ако още не е омъжена. Тя попитала ангела за това. Той обяснил: „Светият Дух ще дойде върху теб; твоето бебе ще се нарече Син Божи. Мария повярвала и казала: „Аз съм Господна слугиня; нека бъде според думата ти.“

Йосиф, който бил сгоден за Мария, не бил щастлив да чуе, че тя е бременна. Мислел си, че е била с друг. Смятал тихо да отмени сватбата. Но през нощта ангел Гавриил дошъл при него насън. „Не се страхувай да се ожениш за нея“, насърчил той Йосиф, „Бебето в нея е от Светия Дух. Ще го наречеш Исус, защото Той ще спаси народа Си от греховете им. Пророците предсказали, че една девица ще има бебе и името му ще бъде Емануил, което означава Бог с нас. След този сън Йосиф решил да направи сватбата, защото и той повярвал на думите на ангела.“

Дошло време Исус да се роди. Въпреки че Мария и Йосиф живеели в Назарет, те трябвало да пътуват до Витлеем, защото римското правителство правело преброяване. През този ден имало толкова много хора във Витлеем, че Мария и Йосиф не можали

да намерят стая, където да отседнат. Най-накрая някой им позволил да останат в обор за животни, единственото място, където можели да намерят подслон. Докато били там, в този обор се родило бебето Господ Исус.

По това време имало само няколко души, които били готови да разберат кой е Исус. Той можел да приеме най-важните царе, учители и свещеници като посетители, но никой от тези мъже не бил изучавал достатъчно внимателно Писанията и никой от тях не слушал Божия Дух в сърцата си. Само някои пастири успяли да видят Исус в нощта, в която се родил. И няколко дни по-късно двама възрастни хора, Симеон и Анна, знаели кой е Исус, когато бил посветен в храма. Седмици по-късно някои мъдреци от далечни страни също пристигнали, готови да се срещнат и да се поклонят на това бебе. Но останалата част от Израел дори не разбрал, че техният Месия най-накрая е пристигнал да живее сред тях като човешко същество.

Библията не ни казва *кога* точно Бебето Исус се е родило или е дошло да разпъне „шатра“ между нас. Но хората, които изучават тези неща, са събрали месеците и много от тях смятат, че Той може да е роден около времето на Празника на шатрите. Ако това е така, Исус е роден в нещо много подобно на колибите, които хората били построили по време на празника Шатри; това бил обор или обикновена шатра, построена за животни.

По време на Празника на шатрите хората не живеели в къщите си; живеели в колиби. По същия начин Исус не живеел в къща по време на този празник. Всъщност Той напуснал дома Си в небето, за да дойде на земята. И по време на този Празник на шатрите, докато хората си спомняли, че Бог е бил с тях, докато живеели в шатри в пустинята; Исус дошъл, за да бъде с тях изцяло, да бъде един от тях. Докато израилтяните живеели в пустинята, Бог давал на хората всичко, от което се нуждаели. Но този път Бог не просто им давал храната, водата и подслона, от които се нуждаели; Той им дал Своя роден Син, за да се увери, че всичко което е можело да се направи е направено, за да бъдат всички спасени.

Нека благодарим на Бог, че е изпратил Исус да бъде Емануил, да бъде Бог с нас. Осъзнаването, че Исус дошъл на земята, за да бъде сред нас и че Той иска да бъде с нас, е една от най-красивите истини, за които можем да мислим по време на този специален празник.

Дейност:

1. Дайте на всяко дете копие от страница 56. Залепете го върху хартия и нека децата оцветят картината.
2. Залепете пръчици за изработка на обор върху картината. Децата могат също така да залепят слама или суха трева на покрива и на яслите, а върху бебето Исус - парче плат.

Напомнете на децата, че Бог е изпратил Исус като Емануил, Бог с нас, да живее сред нас.

Пийте от Исус

Необходими материали: Илюстрации към историята. За изделието (за всяко дете): камъни, поднос или твърд картон, сини найлонови торбички или плат, кафява боя (по избор); тесто за игра.

Копнежът на вековете, Глава 49

Патриарси и пророци, Глава 37

Йоан 7:1-15, 37-39.

Стих за запомняне: В последния ден, този велик ден на празника, Исус застана и извика, казвайки: „Ако някой е жаден, нека дойде при Мене и да пие.“ Йоан 7:37

Когато Исус бил на земята, свещениците и останалите хора били изгубили от поглед дълбокото значение на Празника на шатрите. Те преминавали през всички церемонии, но истините, които трябвало да научат чрез този празник, не променили сърцата им и не ги доближили до Бога.

Израилтяните не празнували Празника на шатрите, преди да достигнат Ханаан. Празникът на шатрите бил прекрасно време да си припомнят Божията грижа и любов през тези години на живот в шатри в пустинята. Някои от храмовите церемонии им напомняли за тези неща.

Една от церемониите, които свещениците извършвали през всичките седем дни на празника, била да отпразнуват времето, когато водата изтича от скалата в пустинята. На разсъмване хората чували свиренето на сребърните тръби и тогава още тръби отговаряли на този призив с всички радостни възгласи на хората от техните колиби.

След това свещениците отивали при извора Силоам. Цяла група левитски музиканти и певци ги следвала, както и голяма група хора, които идвали да гледат. Един от свещениците носел специален златен съд. Той го потапял в извора и го пълнел с вода. След това го вдигал високо, докато тръбите свирели. През цялото време имало радостно пеене и хората повтаряли текст от Писанията: „С радост ще черпите вода от изворите на спасението“ (Исаия 12:3). След това свещениците носели водата в храма. Докато тръбите свирели, те казвали: „Краката ни ще застанат в портите ти, Ерусалиме“ (Псалм 122:2). Изливали вода върху олтара за всеизгаряне, докато пеенето продължавало. До олтара имало и два умивалника. Свещеникът наливал вода в единия, а вино в другия, и водата, и виното изтичали в тръба, която изпращала виното и водата в долината Кедрон, към Мъртво море.

Настъпил последният Празник на шатрите, когато Исус щял да бъде тук на земята. Тази година Исус не бил присъствал на празниците. Той останал настрана, за да избегне проблеми с фарисеите и водачите. Чакал Отец да Му каже кога трябва да отиде на празника. Но братята на Исус не разбирали това. „Иди на пиршеството,“ подканили Го те, „Иди, покажи им всичко, което правиш в Галилея! Нека всички знаят кой си!“

Братята и учениците на Исус искали Той да стане цар. Те искали Той да каже на хората: „Вижте, аз съм вашият могъщ Месия!“ Но вместо това Исус казвал неща като: „Аз съм хлябът на живота“. Но не това искали да чуят хората!

Исус нежно им отговорил: „Още не ми е дошло времето. Светът ме мрази, защото когато съм там, виждат, че са зли. Вие идете на празника. Аз още няма да отида.“

Хора от цял Израел и от различни страни пристигнали в Йерусалим за Празника на шатрите. Много хора питали за Исус. "Къде е той?" искали да знаят те. Били чували за Неговите чудеса. Свещениците също търсели Исус. Те се надявали, че ще намерят причина да Го осъдят. Но никой не знаел къде е Исус, защото Той бил останал в Галилея, чакайки Неговият Отец да Му каже кога е време да отиде на празника.

Исус най-накрая пристигнал в Ерусалим, тихо и съвсем сам. Бил минал по път, който малцина използвали, за да не Го видят. Той влязъл в двора на храма, където се били събрали много хора. Знаейки, че свещениците мразят Исус, те били изненадани да Го видят там. Всички изведнъж млъкнали.

Исус погледнал голямата група хора и започнал да им говори, като ги поучавал така, както никой друг не го бил правил. Хората можели да видят, че Той разбирал много добре Писанията. Ден след ден, до края на празника, Исус ги учел. Свещениците и водачите не успяха да Го възпрат да учи хората.

Когато свещениците изпълнили церемонията с водата, изтичаща от скалата, Исус казал на хората: „Ако някой е жаден, нека дойде при Мен и да пие.“ С думите Си Той поканил хората да разберат, че празникът е за Него и че Той наистина може да им даде всичко необходимо, за да спрат да грешат и да се радват.

Много хора, които слушали Исус, наистина искали да отидат при Него и да получат благословенията Му. Те били уморени от това, че тъгували, били разочаровани и недоволни от живота си. Свещениците само извършвали церемониите, но не учили хората на Божието послание от Писанията. Думите на Исус дали на хората надежда за нещо по-добро. Когато сухата земя получи вода, тогава растенията започват да растат отново. По същия начин, когато грешникът получи Духа на Исус, той спира да греша и започва да върши добри и любящи неща. Хората, които имат Духа на Исус в себе си, имат мир, радост и сила. Библията ни казва за плодовете на Духа. Всеки, който приеме Святия Дух, става като растение, което расте и дава плод. Нашите плодове трябва да бъдат плодовете на Неговия характер: любов, радост, мир, дълготърпение, доброта, вяност, нежност и самоконтрол.

Когато Исус казал на хората „Пийте от Мене“, Той също им дал да разберат, че ще бъде ударен като скалата по времето на Моисей, така че да могат да получат Неговите благословения.

Исус ни моли да приемем и от Него. Той иска да ни утеши и да ни помогне да спрем да грешим. Той прави това, като ни дава от Своя Дух. В Библията водата представлява Духа. И така, когато Исус предлагал на хората да пият от Него, Той им казвал, че иска

да им даде Духа Си, за да им помогне да имат красив характер като Неговия. Той предлага същото и на нас. Ще пиете ли днес от Исус, от Неговия Дух?

Дейност:

Дайте на всяко дете (или нека си съберат сами) камък (или няколко малки камъка), парче синя найлонова торбичка или син плат и поднос или парче картон.

Залепете камъните заедно (ако имате няколко) върху таблата или картоната, оставяйки цепнатина за пластмасата или плата. Поставете тъканта или пластмасата между скалите, за да изглежда като вода, изтичаща от цепнатината на скалите. Децата също могат да боядисат земята в кафяво.

(По избор) децата могат да направят буркани с вода от тесто за игра, за да ги добавят към своята сцена.

Напомнете на децата как в пустинята Моисей трябвало да удари скалата само веднъж и водата потекла. След това трябвало само да говори на скалата и водата щяла да потече. Скалата ни напомня за Исус, а водата ни напомня за Неговия Дух. Точно както не можем да живеем без вода, не можем да живеем и без Духа на Исус. Исус бил ударен или разпнат веднъж и оттогава трябва само да Му се молим и Той с радост ще ни изпрати Своя Дух. За последния Си празник на шатрите тук на земята Исус искал хората да разберат това. Той кани всички, дори и нас, да приемем от Него, да приемем Неговия Дух.

Заобиколен от шпиони

Необходими материали: Илюстрации: Исус поучава в храма; фарисеите и шпионите.
За всяко дете: чифт пръчици за хранене или други, светлокафяв плат, филц или картонена хартия, картина на Исус.

Копнежът на вековете, Глава 50, страници 455-460

Йоан 7:16-36, 40-53

Стих за запомняне: Тогава Исус каза на онези юдеи, които повярваха в Него: Ако пребъдете в словото Ми, наистина сте Мои ученици; и ще познаете истината и истината ще ви направи свободни. (Йоан 8:31-32)

Когато Исус живеел тук на земята като един от нас, Той винаги благославял хората. Изцелявал болните, връщал хората към живот, дарявал им мир и опрощение на греховете им и ги учел за Божието царство. Много хора искали да последват Исус, защото виждали, че това, което прави, идва от Бог. Но имало и други, които изобщо не харесвали Исус. Свещениците, фарисеите и повечето ръководители забелязали, че все повече и повече хора слушали Исус и Го следвали, и това не им харесвало. Те мислеха, че ако хората следват Исус, никой няма да ги уважава като водачи. Освен това виждали, че ако решат да следват Исус, ще трябва да променят няколко неща в живота си. Те изобщо не искали това. Накрая решили, че най-доброто, което могат да направят, е да арестуват Исус и да Го убият, така че ученията Му да не ги безпокоят повече.

Сега бил последният Празник на шатрите в живота на Исус на земята. Всеки ден по време на този празник Той идвал в храма, за да учи хората. Свещениците и управниците видяли това като шанс да хванат Исус да казва нещо нередно. Те изпратили шпиони да наблюдават Исус. Той знаел какво се опитват да направят, но винаги бил учтив с тях. Всеки път, когато питали Исус: „За кой се мислиш, че учиш тези неща?“ Исус учтиво отговарял: „Това не е моето учение, а учението на Онзи, който Ме е изпратил. Ако някой иска да върши Божията воля, ще познае дали това учение е от Бога.“ Но водачите не харесваха това, което Исус поучавал; карал ги да се чувстват неудобно. Така че те отказали да приемат, че това, което Исус учи, идва от Бог.

Исус учел хората как да познават истината. „Ако някой говори, за да изглежда важен, тогава той не преподава Божията истина. Но ако някой говори по начин, който ви помага да опознаете Бог по-добре, тогава той казва истината“, казал Исус.

Исус продължил да говори. Той нежно отговарял на свещениците и водачите, когато Го обвинявали. Много скоро хората забелязали, че свещениците и водачите не могат да спорят с Исус. Хората се чудели: „Знаят ли тези хора, че Исус е Месията? Той е толкова смел, когато говори с тях!“

Но за съжаление, въпреки че било ясно, че Исус учи истината, много хора решили въпреки това да слушат свещениците. „Той не може да бъде Месията“, мислели си те, „Той е твърде смирен и беден. Предполага се, че Месията е богат и силен!“

Исус знаел какво си мислят. Той казал: „Вие Ме познавате и знаете от къде съм. Не съм дошъл от Себе Си, но Този, Който Ме е пратил, е истинен и вие не Го познавате.“

Много хора разбрали, че Исус се опитвал да им каже, че е Божият Син! Водачите искали да арестуват Исус точно тогава, но Бог Го защитил. Исус успял да продължи да учи хората по време на всеки ден от празника.

В последния ден на празника фарисеите изпратили няколко мъже да арестуват Исус, но те се върнали без Него. — Защо не Го доведохте? – попитали гневно фарисеите. Мъжете отговорили: Никога не сме чували човек да говори като Исус. Въпреки че били изпратени да обвинят и арестуват Исус, те се вслушали в учението Му и разбрали, че Исус наистина е Божият Син, и не посмяли да Го арестуват. Това още повече ядосало фарисеите. Те се събрали и планирали да арестуват Исус, но някой ги спрял: Никодим. Никодим бил фарисей, който вярвал в Исус. „Противозаконно е да се прави това!“ казал Никодим. Фарисеите знаели, че той е прав, така че не арестували Исус този ден.

Бог защитил Исус от фарисеите. Той оставил да минат още няколко месеца, за да имат промяна, за да помислят върху ученията на Исус и да решат дали да Го приемат като Месия. За съжаление повечето от тези свещеници и управници не приели Исус, но поне Бог им дал всяка възможност да го направят.

И на нас е даден този шанс. Можем да научим всички красиви истини, на които Исус учел хората по време на Шатрите, и можем да Го приемем като наш Спасител. Ще Го приемете ли?

Дейност:

Направете свитък, подобно на начина, по който са писани Писанията в дните на Исус. Използвайте лента от светлокафяв филц или хартия и залепете солети или някакви пръчици в краищата на лентата. Залепете картинка с Исус върху свитъка. Напомнете на децата, че Исус учел хората, че всеки, който учи истината, ще го прави според това, което казва Библията, и че те ще помогнат на хората да разберат по-добре Бог и Неговия характер.

Светлината на света

Необходими материали: Снимки на фестивали със светлини; илюстрации на историята; превръзки за очи (по желание); за изработване: цветна картонена хартия, блясък, цветни хартии, лепило.

Копнежът на вековете, Глава 50-51

Йоан 8-ма глава

Стих за запомняне: Тогава Исус отново им проговори, казвайки: Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота. (Йоан 8:12)

По време на Празника на шатрите, който също се нарича Празник на светлините, храмът бил красиво осветен с много големи светилници, така че да свети по-ярко от всяко друго място в Йерусалим. [Покажете снимки на настоящи празници, по време на които улиците и сградите са осветени вечер. Няколко азиатски страни имат празници, които включват светлини].

Свещениците изпълнили специална церемония със светлини, за да си спомнят стълба от светлина, който водел израилтяните през нощта в пустинята. Светлините също представлявали Месията, когото хората чакали.

В последния ден от празника свещениците се прибрали ядосани, защото не успели да арестуват Исус. Когато всички се прибрали, Исус се изкачил на Елеонската планина, за да пренощува.

На следващата сутрин свещениците имали капан, който чакал Исус. Когато пристигнал в храма, свещениците довели при Него една силно изплашена жена. „Тя нарушаваше седмата заповед“, казали те на Исус, „Моисей е казал, че хората, които правят това, трябва да бъдат убивани с камъни. А ти какво казваш?“

Исус знаел, че това е капан. Ако им кажел да убият жената с камъни, те щели да кажат на римските власти, че Той създава проблеми. Ако им кажел да не я убиват с камъни, те щели да кажат на хората, че Той не зачита Божия закон.

Исус не казал нито дума. Вместо това Той започнал да пише по земята. Свещениците се приближили, за да видят какво пише Исус, и тогава се засрамили. Той пишел техните собствени грехове на земята. Не написал имената им, но те знаели, че това са техните грехове. Тогава Исус се изправил и казал: „Който е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея.“ Тогава Той се навел и продължил да пише на земята.

Враговете на Исус не можели да Го обвинят в нищо. Вместо това те били изправени пред собствените си грехове. Засрамени, но твърде горди, за да си признаят, един по един тихо си тръгнали. Скоро останали само Исус и жената.

„Къде са тези, които те обвиняват? Никой ли не те осъди?“ попитал я Исус любезно. — Никой — каза тя. „Нито аз те осъждам“, казал ѝ нежно Исус, „Върви и не съгрешавай повече“. Жената била пълна с любов и благодарност. Тя помолила Исус да ѝ прости греховете и след това станала една от най-верните Му последователки.

Исус току-що бил помогнал на тази жена и копнеел да помогне на всички хора, които били в храма този ден. Той останал в храма и поучавал хората още малко. Те можели да видят големите светилници и да си спомнят колко ярко светели през нощта, напомняйки им за тяхната надежда за Месията. "Аз съм светлината на света", казал им Исус, "тези, които Ме следват, няма да ходят в тъмнината, но ще имат светлината на живота."

Опитвали ли сте някога да се разхождате в тъмното? Как беше? Лесно ли е да разбереш къде да отидеш, когато не виждаш нищо? Блъснахте ли се и наранихте ли се в тъмното? [*По избор: можете да завържете очите на някои от децата и да ги оставите да се опитат да стигнат от една точка до друга в стаята, без да могат да виждат. Кажете им, че да се живее без Исус е като да минаваш през живота, без да можеш да виждаш. Хората, които нямат Исус за водач, често в крайна сметка правят неща, които ги нараняват*].

Исус нарекъл Себе Си светлината, защото когато Го следваме, можем да видим истината и да не бъдем наранени от греха. Когато имаме светлина, можем да видим накъде отиваме и няма да се блъскаме и нараняваме. Когато имаме Исус, ще видим греховете си по-ясно и Той ще ни помогне да спрем да ги вършим, за да не бъдем наранявани повече от тях.

Фарисеите обвинили Исус с думите: „Кой си ти, че говориш това за себе си?“ Исус ги уверил: „Аз не правя нищо от Себе Си. Говоря нещата, на които Ме е научил Отец. Той Ме изпрати и е с Мен.“ На онези, които искали да Го чуят и да повярват в Него, Той казал: „Ако пребъдвате в словото Ми, тогава сте Мои ученици и ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.“

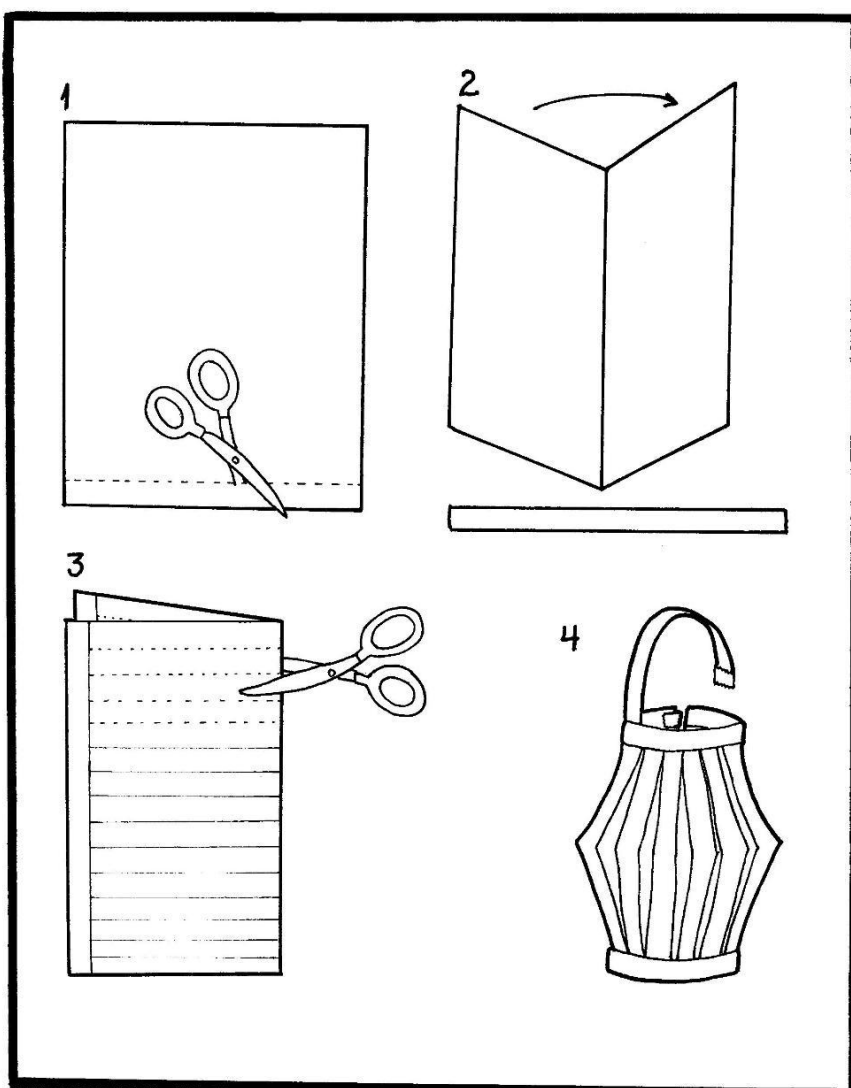
Исус искал да освободи хората от греховете им! Ако Го последват, Той можел да им даде свобода от греха. „Не е достатъчно да сте деца на Авраам“, казал Исус, „трябва да вярвате в Божието слово.“ Фарисеите били смятани важни, защото идват от Авраам, но те не вярвали в Божието слово – не приемали Исус за Месия. Те знаели, че ако приемат ученията на Исус, ще направят няколко промени в живота си, но не искали това! Харесвали собствените си идеи повече от думите на Исус.

Празникът Шатри приключил. Исус бил с хората, показвайки им, че Бог винаги е любящ и състрадателен. Той им бил казал, че е водата, светлината и истината – всичко, от което хората имат нужда. Поканил ги да дойдат при Него. Сега всеки трябвало да реши дали ще последва Исус. Той иска и ние да знаем, че е светлината, този, който може да ни помогне да видим истината за Божия характер. И когато видим това, ще станем светлини за Него, за да доведем другите при Исус, истинската светлина. Нека помолим Бог да ни помогне да се доближим до Исус, светлината, и да разберем Неговата истина.

Дейност:

Нека децата направят китайски фенери от цветна картонена хартия. По желание могат да ги украсят с брукат преди изрязване. След като направят това, могат да залепят други цветни хартии, ако искат. Могат да напишат „Исус е светлината“ на своите светилници. Напомнете на децата, че можем да виждаме ясно и да знаем как да живеем живота си добре, само ако имаме Исус за водач.

Ето инструкции за направата на китайски фенери:

Божията щедрост

Необходими материали: Илюстрации на светилището (по-специално олтара за жертвоприношения); брашно, зехтин, гроздов сок, безквасен хляб; маслини, грозде, жито, мелница; таблицата с количествата, предоставена в урока (тя трябва да е достатъчно голяма, за да я виждат всички деца, когато е поставена отпред): картина на вино, думата „радост“ и „кръвта на Исус“, картина на брашно, думата „Исус“, изображение на масло, думата „Свети Дух“, изображение на безквасен хляб, думата „Исус“. За всяко дете: буркан или тенекия; хартии, тъкани, маркери и/или стикери за украсяване.

Стих за запомняне: Благодаря на Бог за неговия неописуем дар. (2 Коринтяни 9:15)

Обичате ли да получавате подаръци? Празникът Шатри бил време, когато хората можели да видят най-ясно колко много Бог им е дал. Те можеха да видят всички дарове от храна, вода, дрехи, къщи, семейство, прошка и радост, които Бог им бил предоставил през годината. И най-големият дар от всички бил да знаят, че Бог е готов да им даде Своя Син.

Празникът на Шатрите бил най-веселото време от годината. Хората очаквали с особено нетърпение това дадено им от Бога конкретно време, за да са заедно, да се покланят на Бог, да си починат от целия си труд на полето и да се насладят на добрата храна и красотата на цветята и светлините, които украсявали града. Хората току-що били свършили работата си за годината; реколтата им вече била прибрана и било твърде рано да се засажда нещо ново; това било идеалното време за почивка и забавление на приятели и семейство. Това, което го правел особено специален, бил, че само пет дни преди празника, в Деня на умилостивението, хората виждали как изкупителната жертва била отведена далеч от тях, напомняйки им, че греховете им наистина са били простени и че Бог ги обича.

През годината хората спестявали жито и пари, за да могат по време на този специален празник да споделят изобилие с всеки, който има нужда. По време на празника Шатри хората с радост споделяли това, което имат с бедните и с всеки дошъл в града и нуждаещ се от помощ. Било време всички да са доволни и весели. Щедростта била част от този празник: хората щели да погледнат назад към годината и да видят колко Бог ги е благословил. Щели да си спомнят как Бог е водил и защитавал израилтяните през цялата им история и колко много е направил и прави, за да ги спаси. Когато хората мислели за Божията щедрост към тях, за тях било лесно да бъдат щедри към другите.

Приношенията в храма също напомняли на израилтяните за Божията щедрост. Всеки ден по време на сутрешните и вечерните жертвоприношения свещениците принасяха хляб и вино на олтара, както и агне. Питката се правела с брашно и олио. По време на събота, новолуние и празнични дни свещениците принасяли още повече хляб и вино, отколкото в обикновените дни. Кога свещениците са предлагали най-много хляб и

вино наведнъж? *[Числата в диаграмата са закръглени; те не са точни измервания]* . Най-голямо количество хляб се принасял по време на празниците от седмия месец, особено по време на Шатрите!

Какво означава хлябът? *[Донесете безквасен хляб, брашно и олио, за да ги покажете на децата]* . Хлябът или брашното означава Исус. Исус казал: „Аз съм хлябът“. Маслото в хляба е Светият Дух, който Исус ни дава безплатно всеки ден и особено през тези времена.

Какво означава виното? *[Донесете гроздов сок, за да го покажете на децата]* . Виното или чистият, неферментирал сок от грозде означава две неща. Едното е кръвта на Исус. Исус дал Себе Си и умрял за нас и виното ни напомня за това. Освен това виното в Библията означава радост. Всеки път, когато хората имали специален повод като сватба или специален посетител, те пиели вкусния, сладък гроздов сок и му се наслаждавали, точно както ние се наслаждаваме на любимите си напитки. Всеки път, когато хората празнуват нещо радостно, те ядат любимите си храни и пият любимите си напитки.

Хлябът и виното, които били предложени на олтара, напомняли колко много Исус ни дава от Себе Си всеки ден и колко радост може да ни даде Неговото присъствие. Вижте колко повече иска да ни даде Исус по време на съботите, новолунията и празничните дни! Вижте числата по време на Шатрите! *[Покажете на децата таблицата и им покажете числата]* .

<i>време</i>	<i>Брашно (кг)</i>	<i>Масло (литри)</i>	<i>Вино (литри)</i>
Ежедневно	4	2	2
Съботен ден	8	4	4
Новолуние	37	15	11
Безквасен хляб	266	109	78
Петдесетница	37	15	13
Празник на тръбите	64	26	279
Ден на умилостивението	31	15	
Празник Шатри	774	317	

Исус наистина иска да сподели с нас Своя Дух през това време и иска да почувстваме радостта от Неговото присъствие. Хората, които имат присъствието на Исус, са най-щастливите и най-спокойните хора. Но обикновено не осъзнаваме, че когато Исус ни дава Своето присъствие, това Му причинява страдание, защото сме толкова грешни. Нашите грехове Го нараняват, но Той все пак идва при нас, защото иска да ни помогне да победим тези грехове, точно както Той успял да преодолее изкушението.

Как да получим брашно? Трябва да смелим житото. *[Ако е възможно, смелете малко жито или някакво друго семе, за да покажете на децата как се получава брашно]* . Семената трябва да бъдат смачкани, за да се получи това брашно.

И как да получим масло? Чрез пресоване на маслини *[Донесете маслини и покажете на децата как изстискването им може да извади част от маслото]*. Маслините се пресоват, или изстискват, докато получим маслото.

Как да получим вино? Чрез пресоване на грозде. *[Донесете грозде и го натиснете, за да пусне малко сок]*.

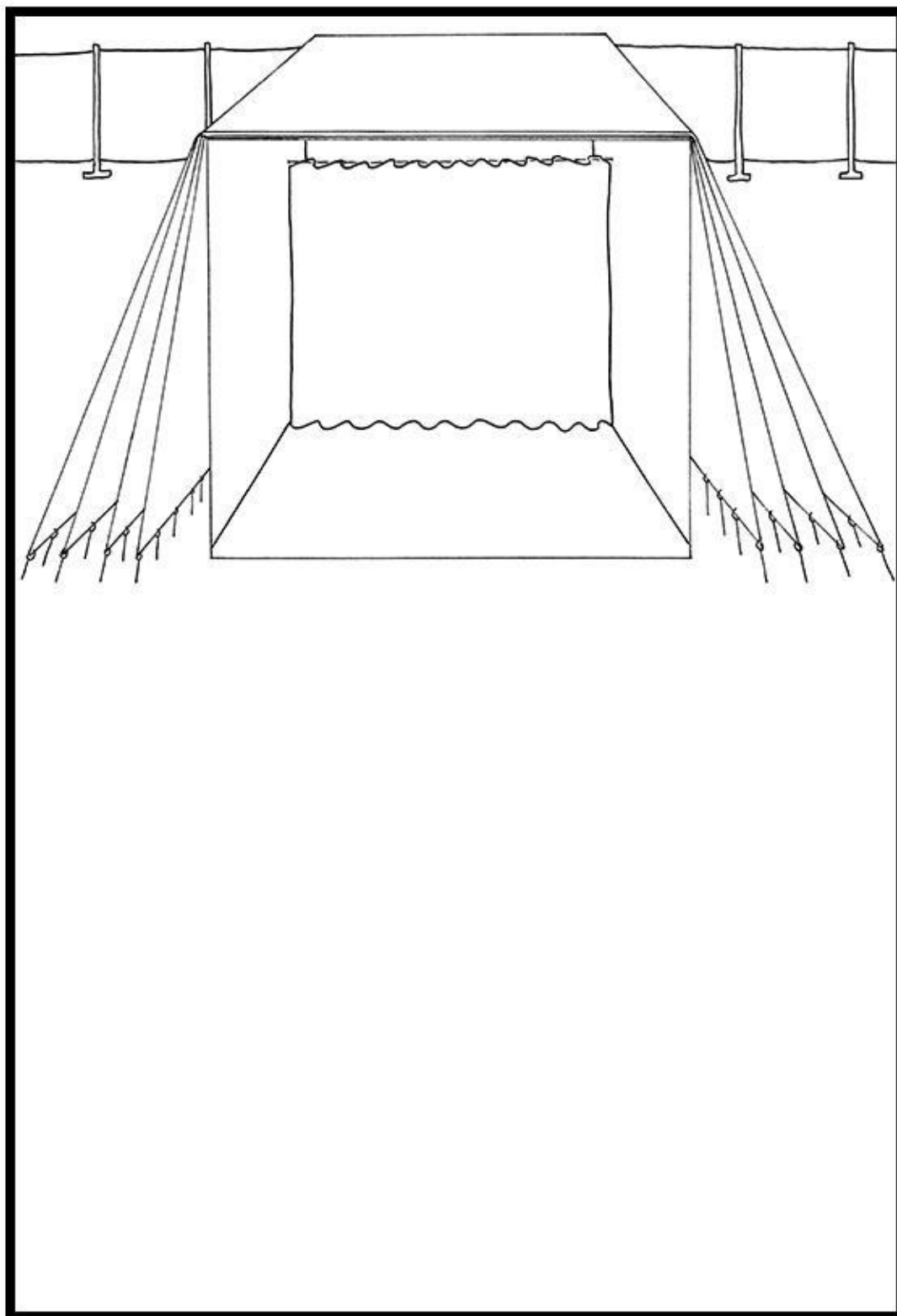
Житото, маслините и гроздето трябва да бъдат пресовани или смачкани, за да ни дадат хляба и виното. Подобно нещо се случва и с Исус. Той се приближава, за да ни даде от Духа Си и докато прави това, Той вижда и усеща всички грешни и ужасни неща, които се случват на тази земя, и това Го смазва и наранява дълбоко. Но Той въпреки това идва при нас, защото иска да получим Неговата радост и Неговия Дух; Той иска да ни помогне да преодолеем греха. Ето колко щедър е Исус.

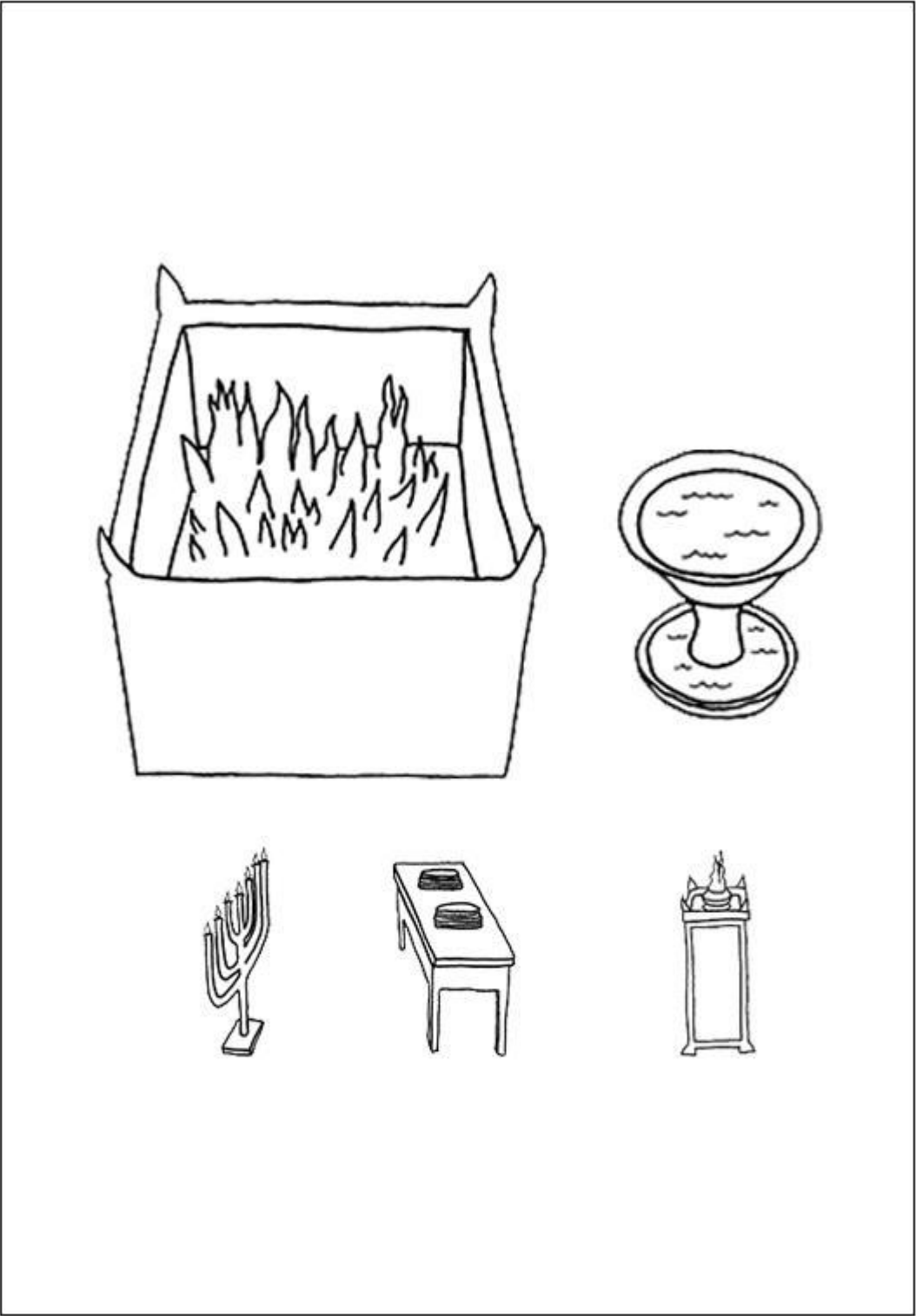
Нашият Отец в Небесата ни дава всичко чрез Исус. На народа на Израел било напомнено за това, особено по време на Празника на шатрите. Когато хората виждали колко много Бог бил направил за тях през тази година и колко много ги обича и им прощава, те искали да направят повече за другите. Колко утешително и радостно трябва да е било за по-бедните семейства, на които било дадено всичко необходимо, за да отпразнуват празника. Колко прекрасно трябва да е прекарването на време заедно с хора, които са толкова щастливи и щедри! Това ни кара да мислим кога ще отидем на небето, където всички ще бъдем радостни и благодарни на Бог за всичко, което Той и Неговият Син са направили за нас.

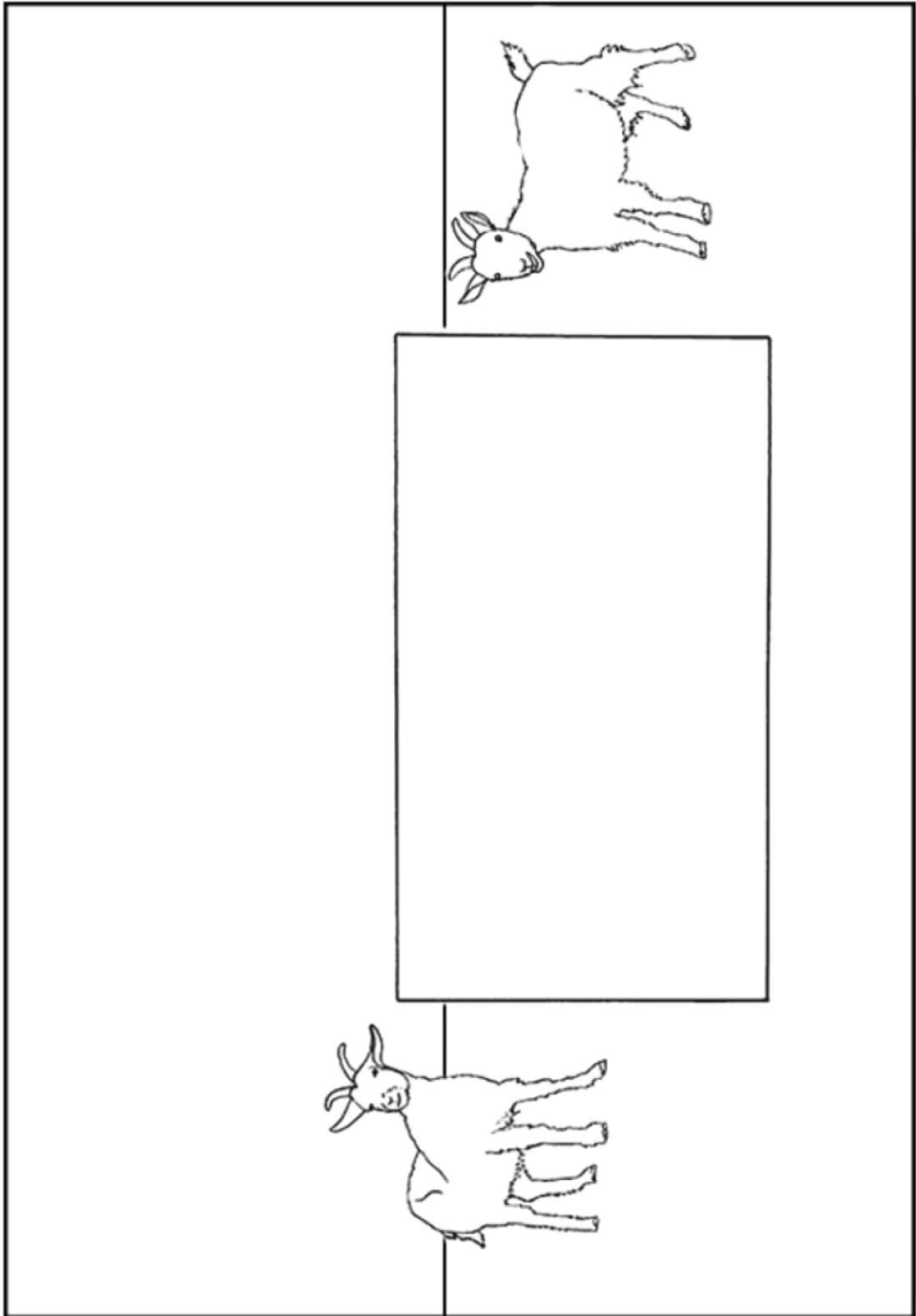
Дейност:

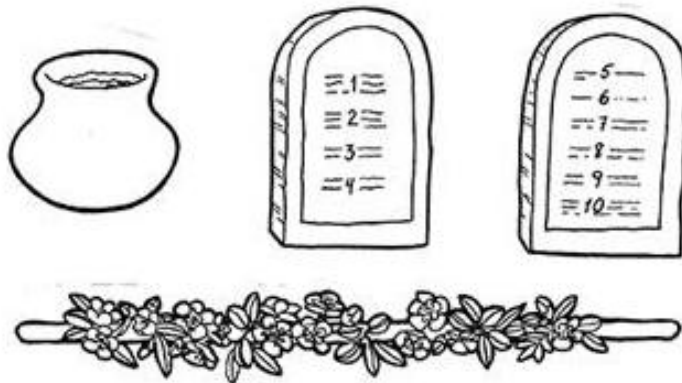
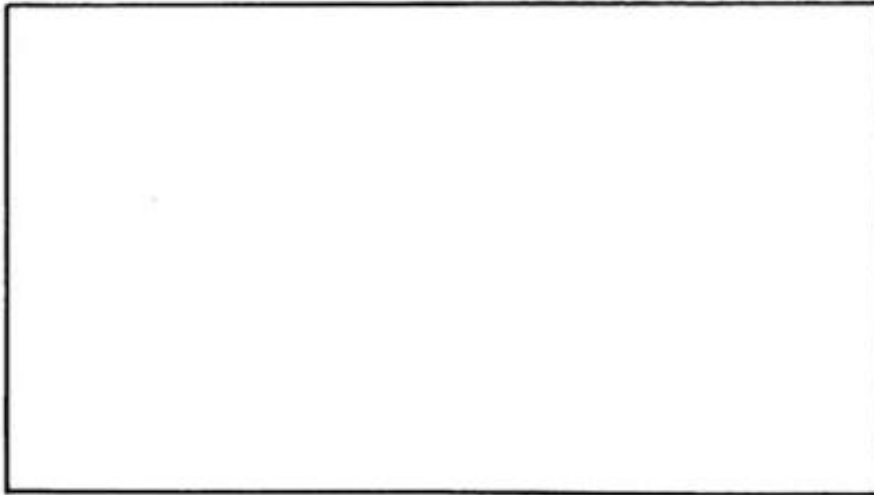
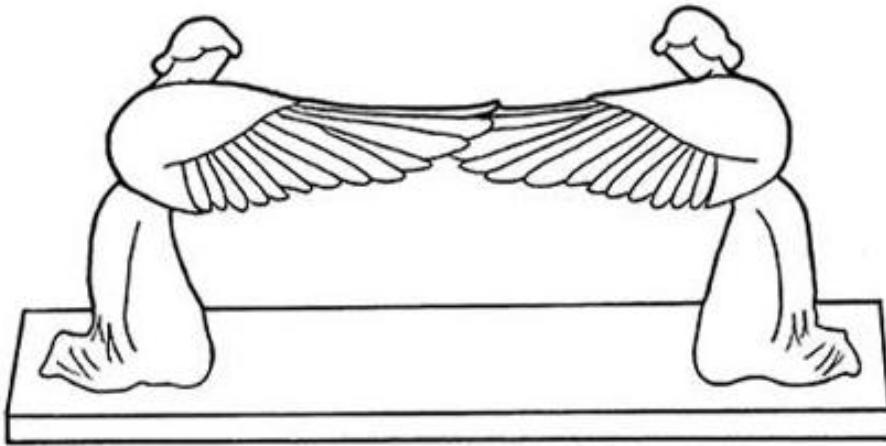
Помолете децата да споменат благословенията, които са получили от Бог тази година. Кажете им, че Бог ще продължи да ни благославя през следващата година. Дори когато ни се случват тъжни неща, знаем, че Бог е с нас. Кажете на децата да направят план за даряване на някого. Нека всяко дете украси буркан или кутия, в която да слага рестото през следващите няколко седмици или месеци, за да събере пари за някой, който има нужда от тези средства. Могат да напишат „Споделяне на Божиите благословии“ на буркана си. Дайте на децата идеи за кого могат да събират пари и им кажете да попитат родителите си за идеи. След това се помолете над бурканите с пари, като благодарите на Бог за многото благословения, които ни е дал, и Го молете да ни помогне да бъдем щедри с всичко, което ни дава, и да благослови този проект.

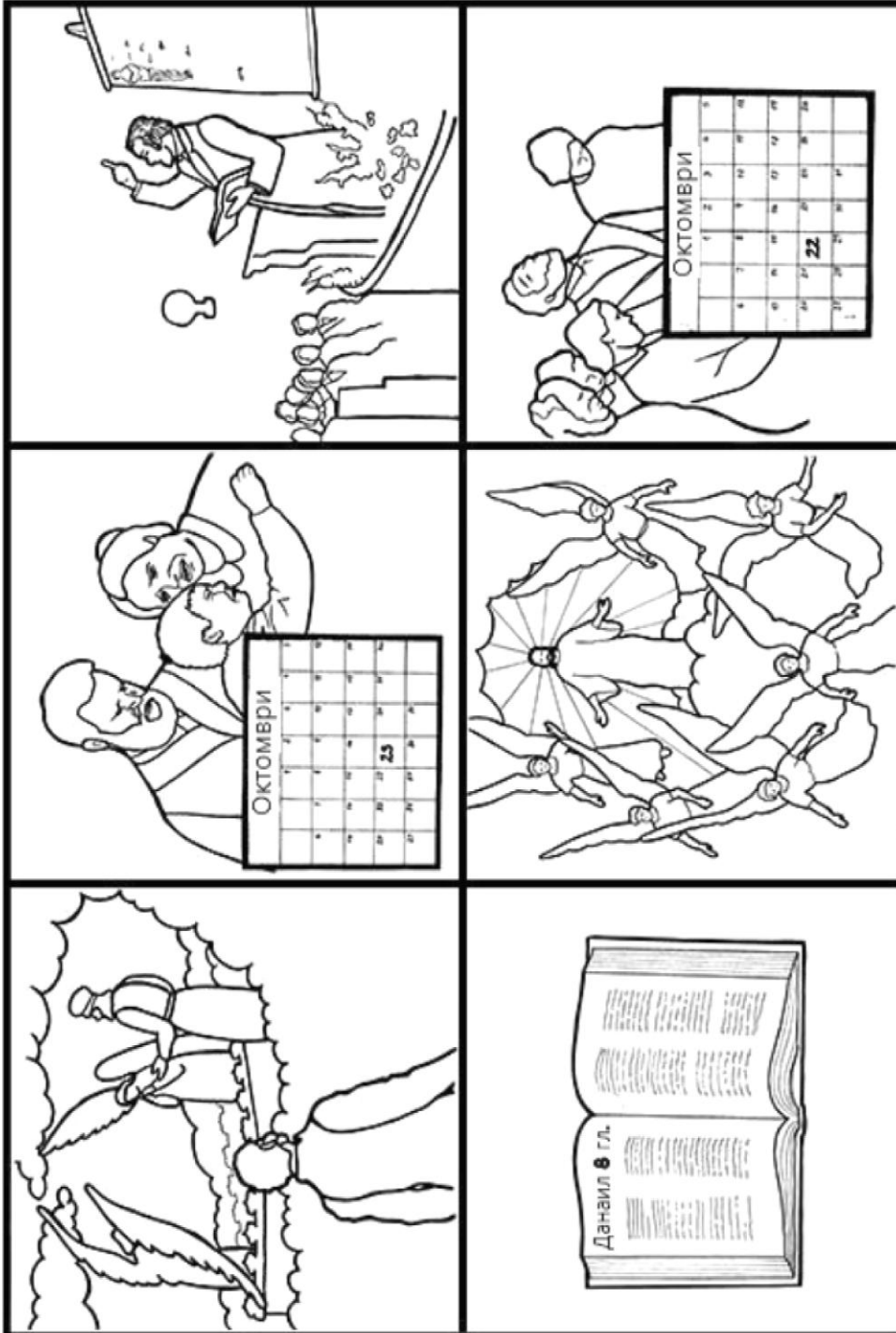
Шаблони и работни листове

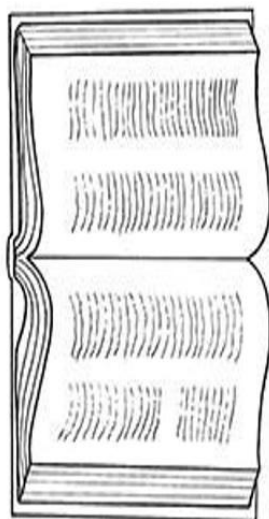

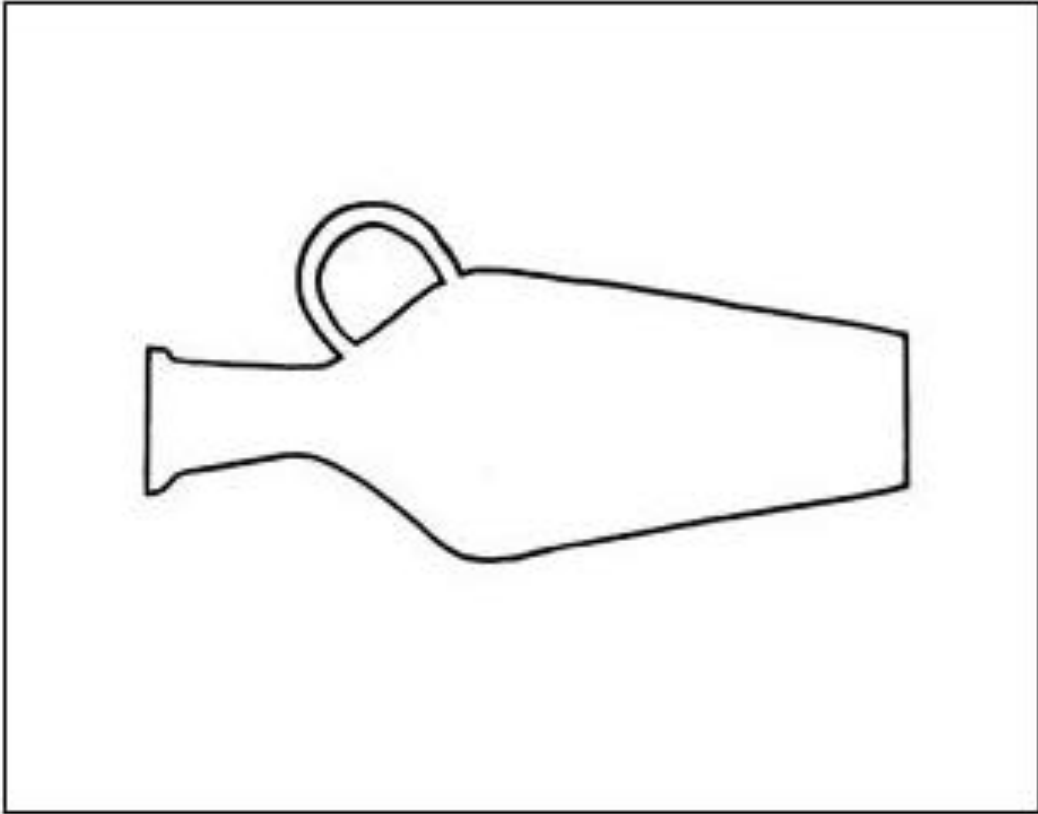
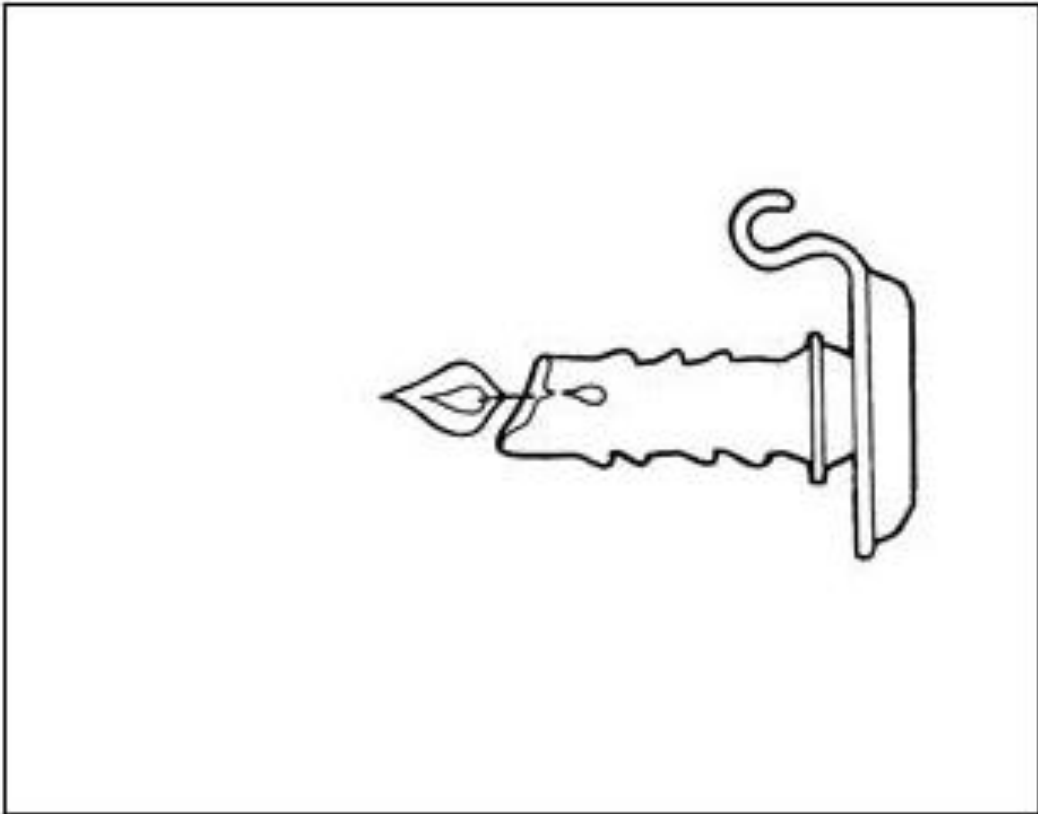

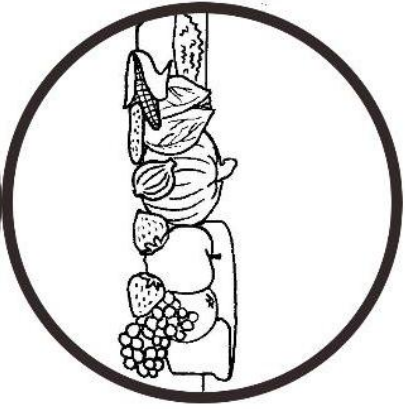
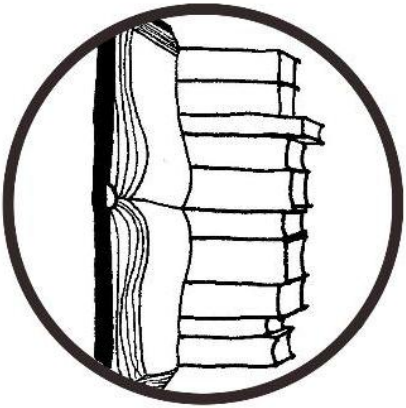
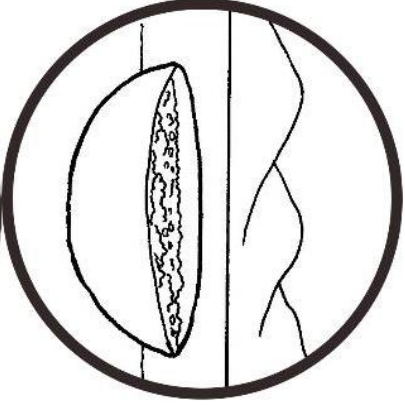
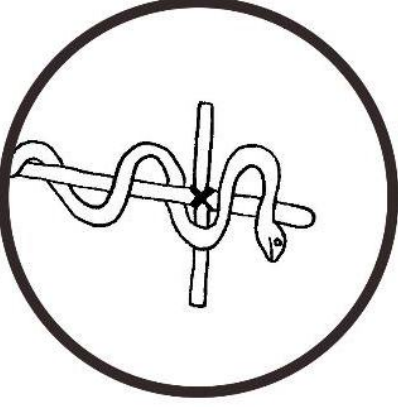
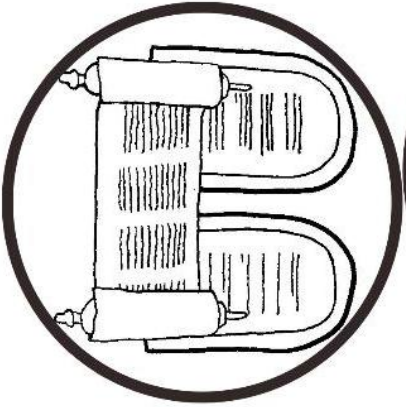
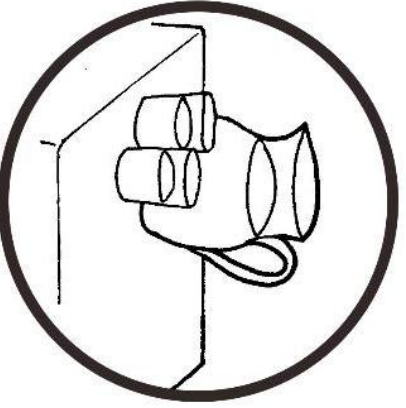
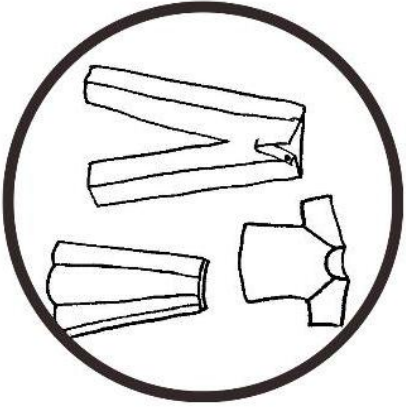
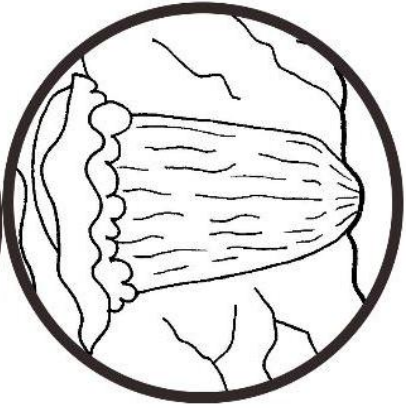
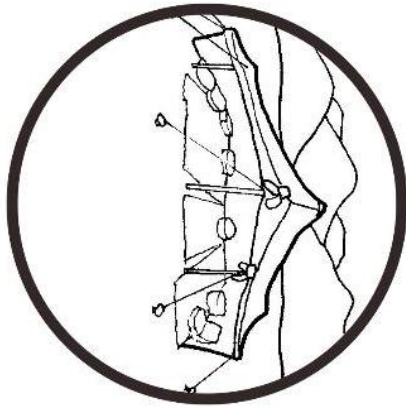
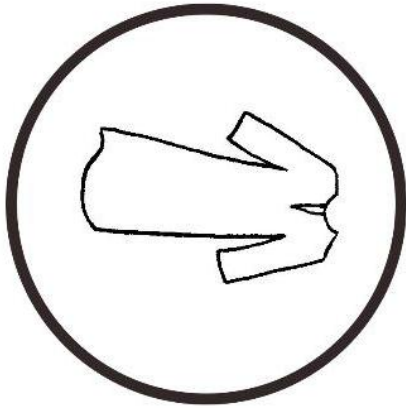

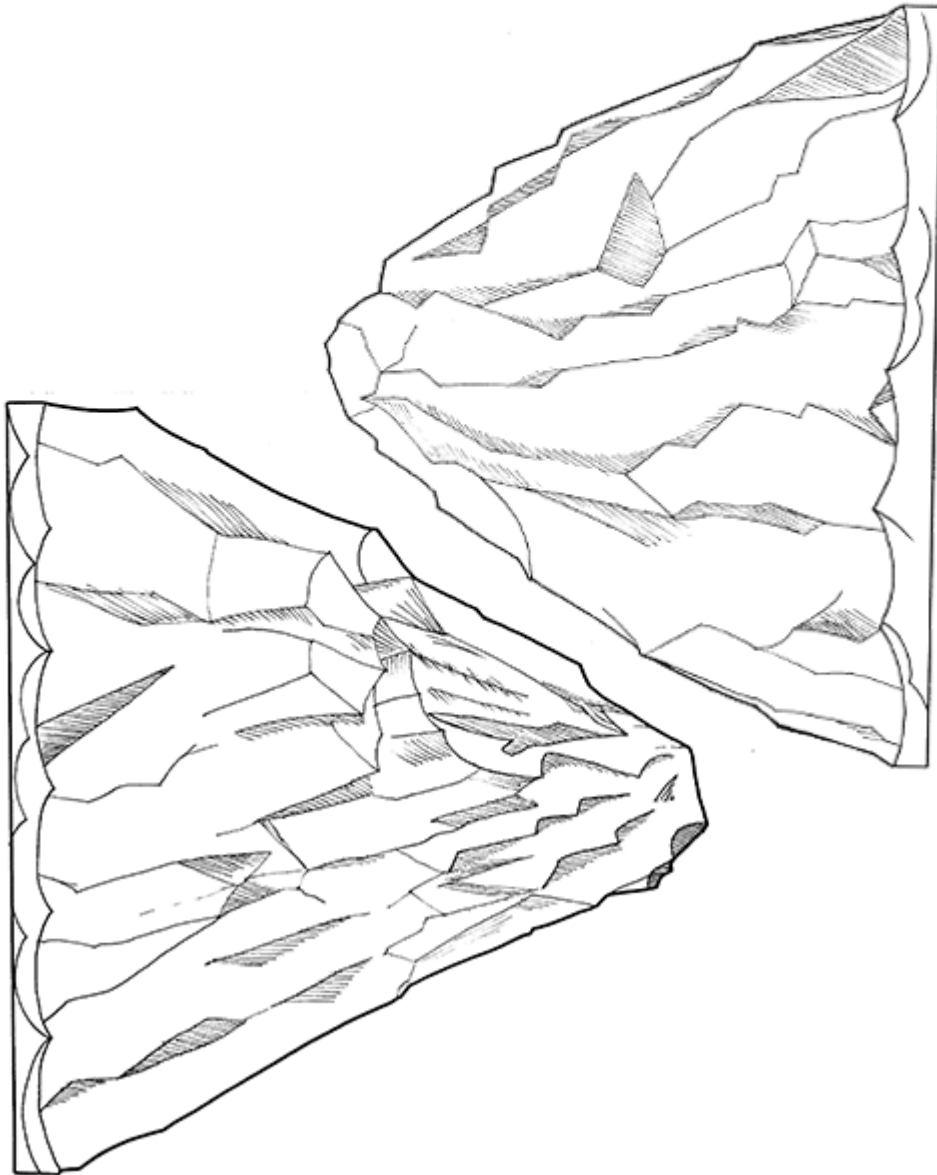
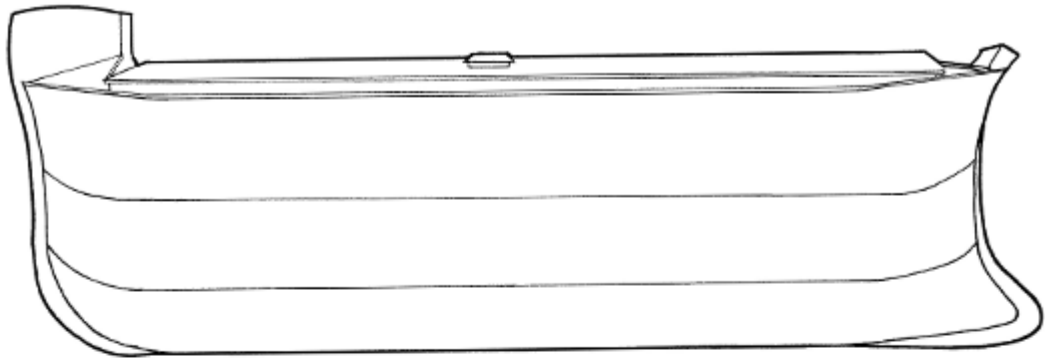

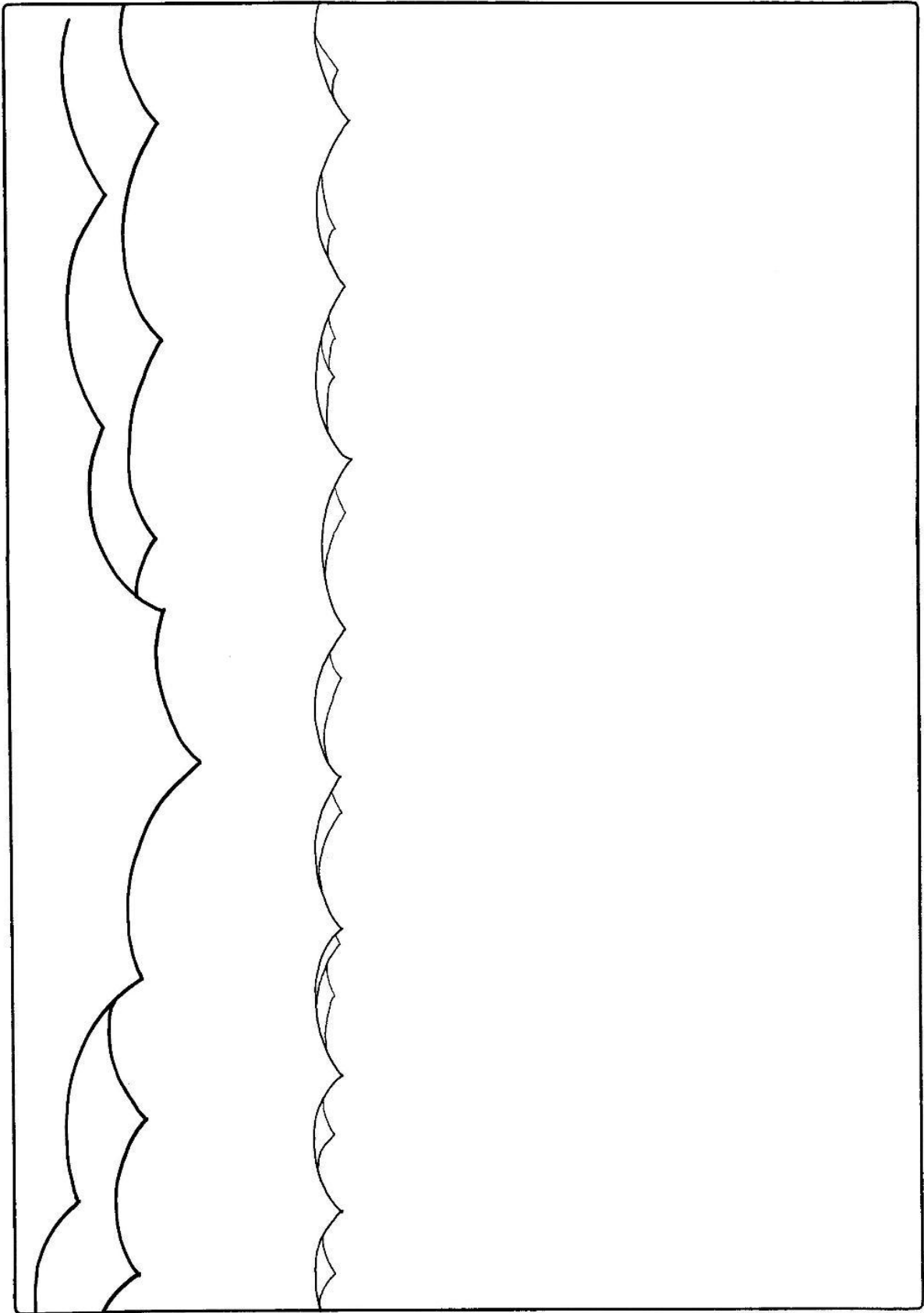
СВЕТЛА ДУХ

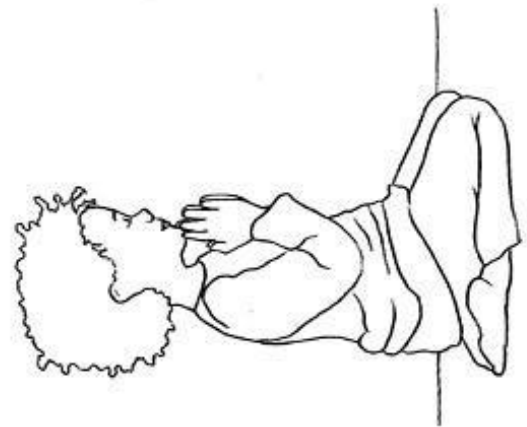
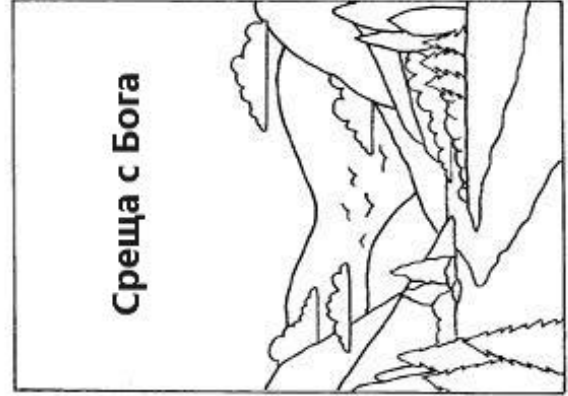
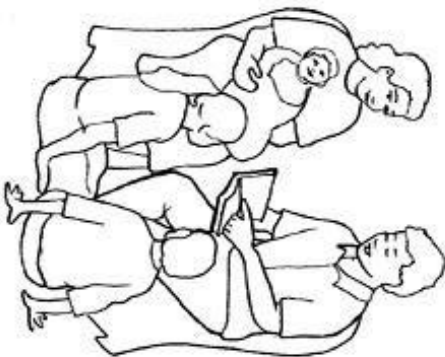
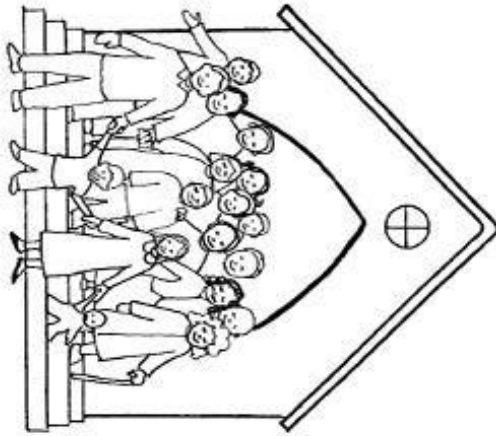

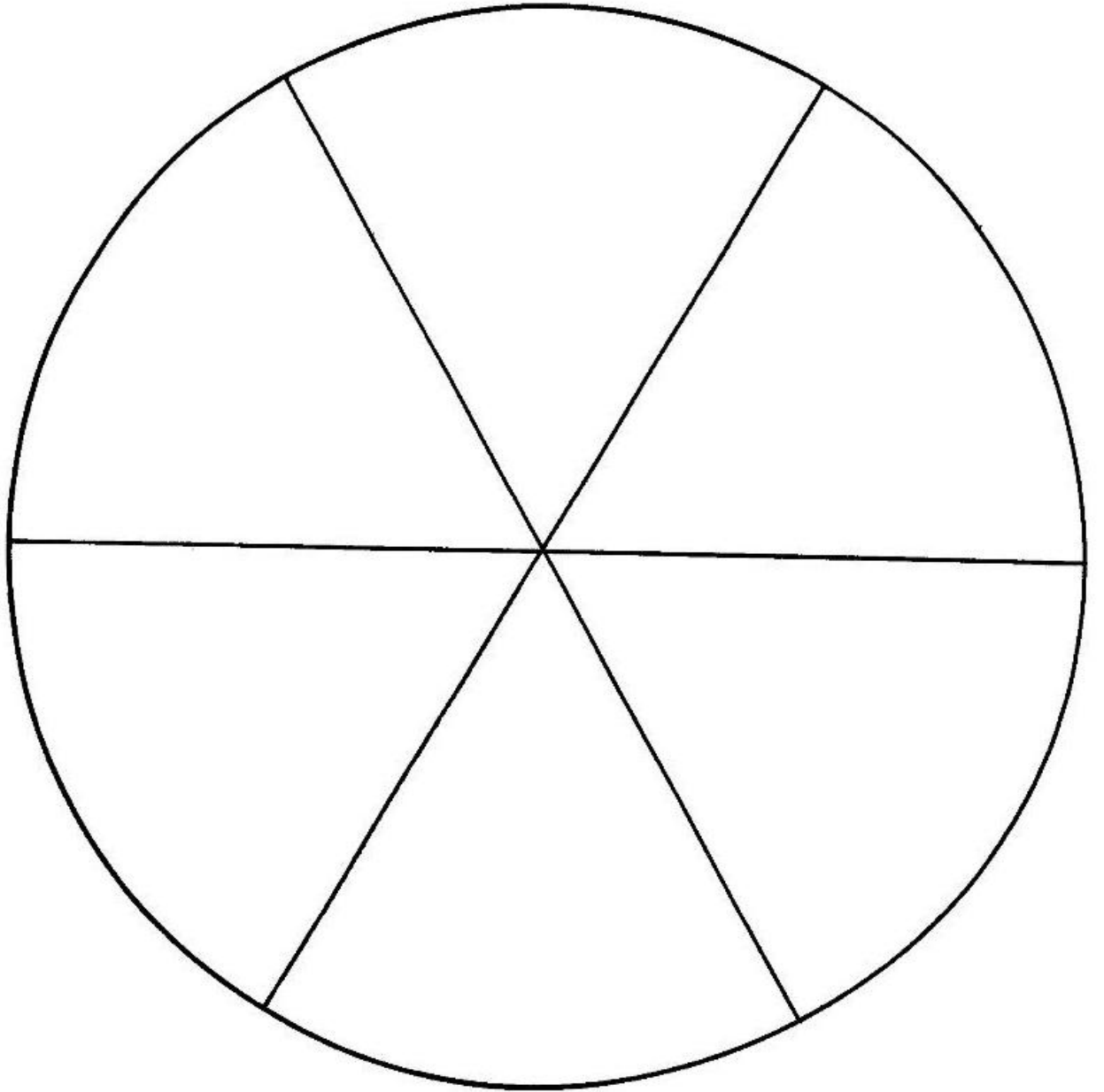

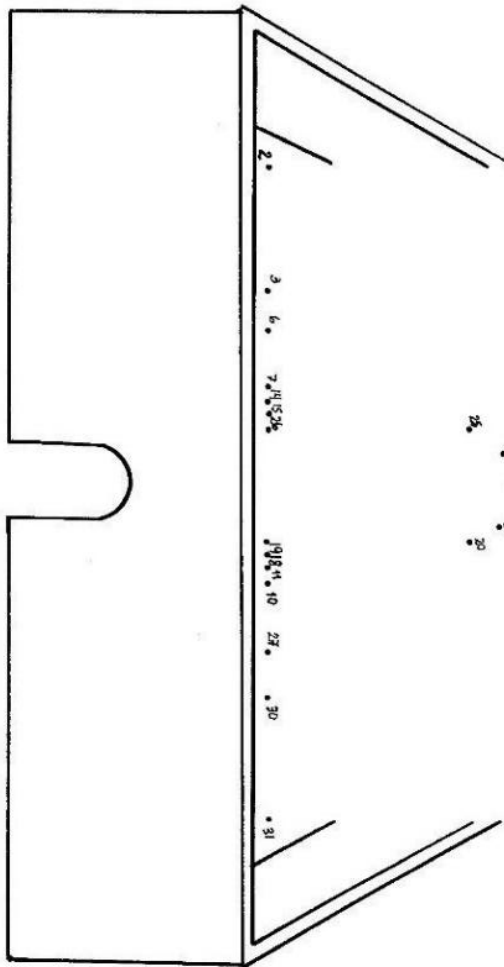
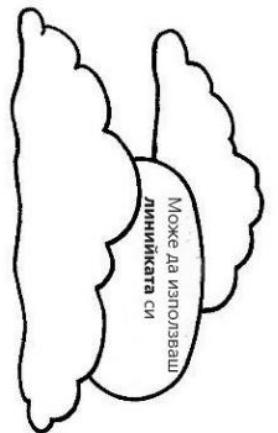
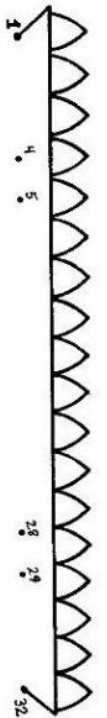
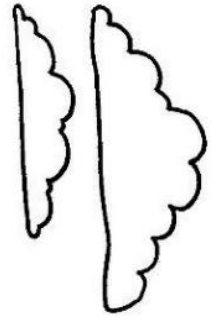

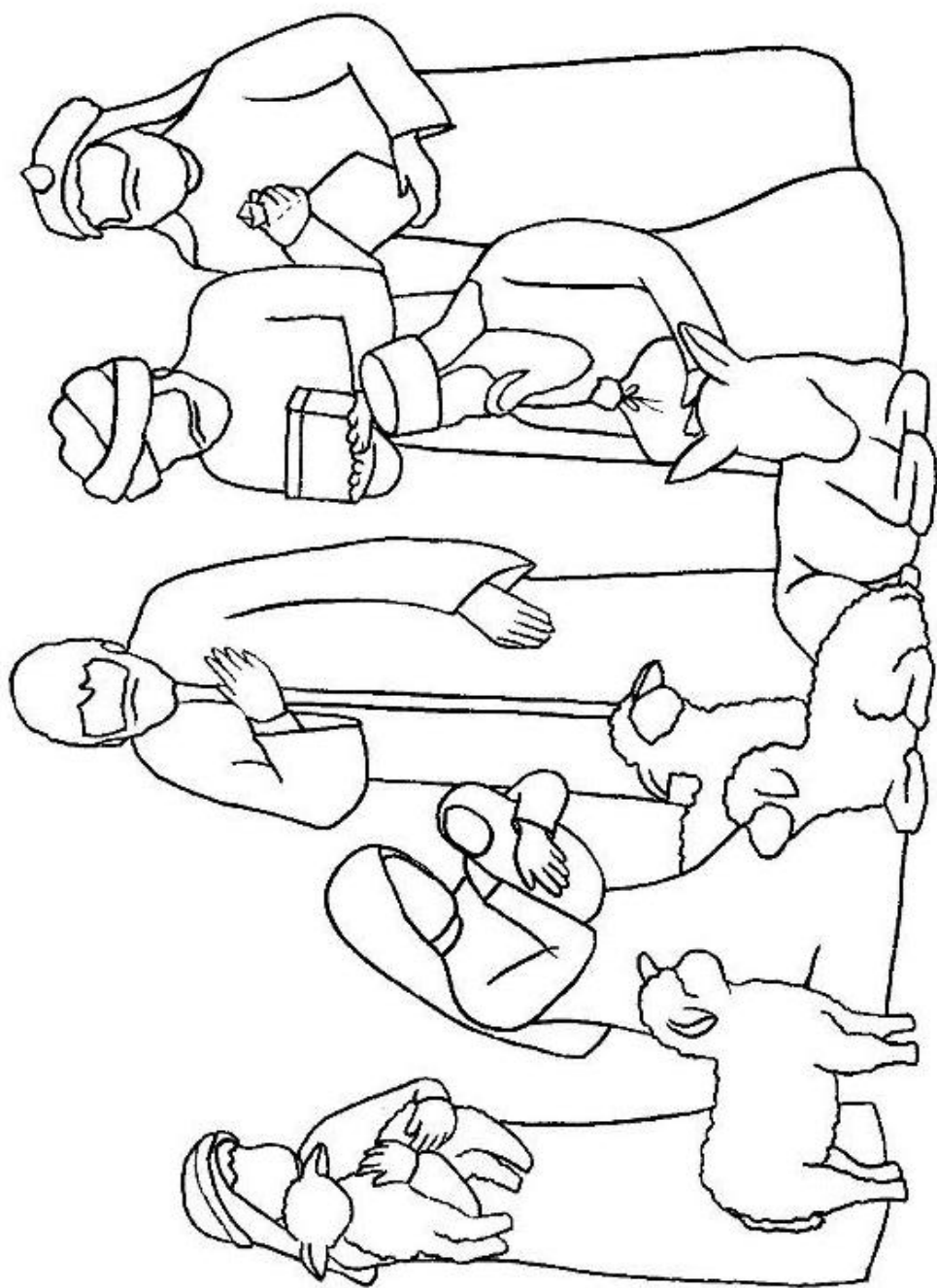

**На първо
място
уважавай
Бог**

МАРАНАТА
МЕДИЯ